

«Любити завжди можна більше»

(Любомир ГУЗАР (1933–2017), патріарх-предстоятель
Української греко-католицької церкви).

Середа, 23 квітня 2025 року

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

Батько 5 дітей Роман Печерський міг не йти на війну...

Але він вважав, що його місце – там,
де вирішується доля України,
й віддав за неї своє життя

Свідectва про
народження чотирьох
доньок та сина так
і пролежали у
геройській сумці бійця-
Героя, яку передали
побратими дружині,
Ользі Печерській, після
загибелі Романа

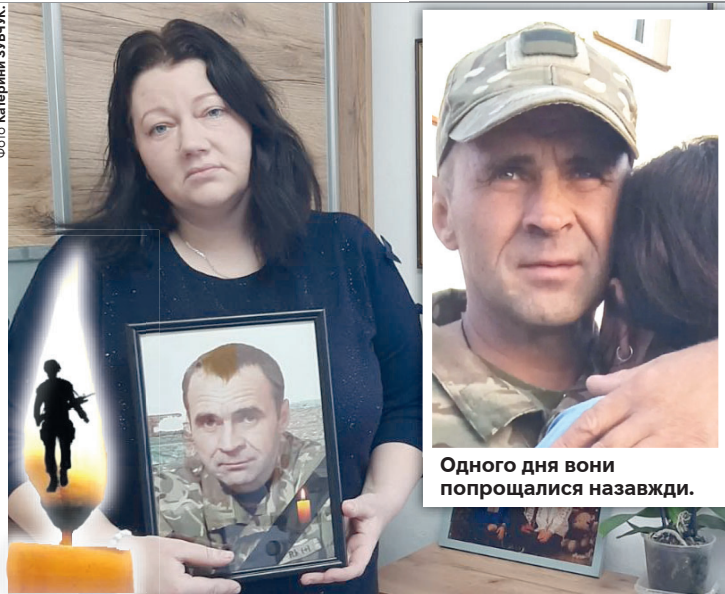
лонтерські поїздки на передову.
Серед парафіян, котрі долучилися
до благодійності, священник наз-
вав пані Ольгу, яка придбала для
майбутньої дзвіни-
ці дзвони (нагадаю,
що це й стало заго-
ловком репортажу
в номері нашої га-
зети за 2-е квітня –
читайте його за цим QR-кодом:).
Обставини склалися так, що того
дня ми зустрілися з жінкою в хра-
мі. І коли при згадці про Романа
Печерського вона, тамуючи гіркі
сльози і розпач, сказала: «Я дуже
сильно любила свого чоловіка»,
стало зрозуміло, що було б не-
простимо лише коротко згадати в
репортажі про це подружжя. Словом,
залишалось напроситися на
розмову, що я й зробила, про ще
одну історію кохання, яку, на жаль,
так рано обірвала війна...

Катерина ЗУБЧУК

«МИ З РОМОЮ ЗУСТРІЛИСЯ, КОЛИ МЕНІ БУЛО 16 РОКІВ»

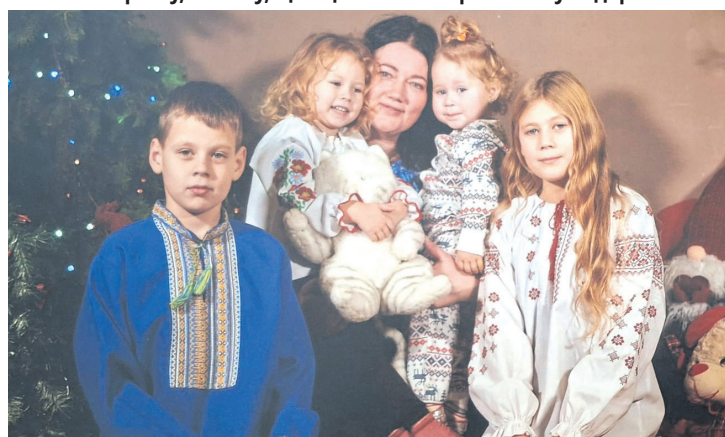
З Ольгою Печерською я по-
знайомилася, коли була нещодав-
но в новозведеному Свято-Воз-
несенському храмі Олики. Його
настоятель отець Ігор розповідав
про розбудову першої в селищі
(віднедавна Олика має статус мі-
ста) української церкви в роки
повномасштабної війни і свої во-

Ольга Печерська: «Мій Роман, як і багато інших воїнів-Героїв, віддав життя за Україну, і я хочу, щоб ця велика жертва не була даремною...».

Світлина, що нагадує тепер про короткі зустрічі подружжя під час війни.

А це сім'я Печерських – уже без тата
(на фото нема найстаршої доньки).

«Вона, тамуючи
гіркі сльози
і розпач,
сказала:
«Я дуже сильно
любила свого
чоловіка».

Історія невимовного болю – на с. 8

Вітаємо!

25 квітня святкує перше
10-річчя

РИБАЙ Уляна –

учениця 4-Б класу Луцького
ліцею №27.

Дівчинка, яка має золоте
серце, багату душу, щедрю долю.
Розумниця, сонечко, смарагд,
майбутня Олімпійська чемпіон-
ка з тхеквондо – всі квіти землі,
прозорість неба, кришталі зірок
дарую тобі!

Завжди будь кохана і жадана.
З роси і води тобі, імениннице! ♥

З повагою та трепетом душі –
Василь Феленчак, журналіст, дід.

Вітаємо!

**ШИПЕЛИК
Світлани Іванівни.**

Люба наша матусю і ба-
бусю, щиро вітаємо тебе з
Днем народження!

Ти – любляча, мудра, хоро-
ша порадиця. Твої настано-
ви, як людини і педагога, нам
завжди допомагали на життє-
вій дорозі обирати правиль-
ний шлях й правильні вчинки.
Ти навчила нас бути цілеспря-
мованими, чесними, мудрими
та справедливими.

Сердечно бажаємо
міцного здоров'я, достат-
ку, Божої опіки та любові,

і найголовніше – миру в на-
ших серцях і Перемоги для
України! Нехай здійсняться
усі твої мрії!

До вітань доєднуються ти-
сячі твоїх випускників, котрим
ти прищепила не лише любов
до знань, а найголовніше –
любов до України! Дякуємо
за підтримку, любов і турботу.
Будь здоровою – щасливо!

**З повагою і
діти і улюблені внуки.**

ПАМ'ЯТАЙ!

ЄГОВА - це ім'я Правдивого Бога
Вихід 15:3

ІСУС ХРИСТОС - спаситель та Цар неба і землі
Псалом 2

ЦАРСТВО БОЖЕ - єдина НАДІЯ СВІТУ!
Даниїла 2:44

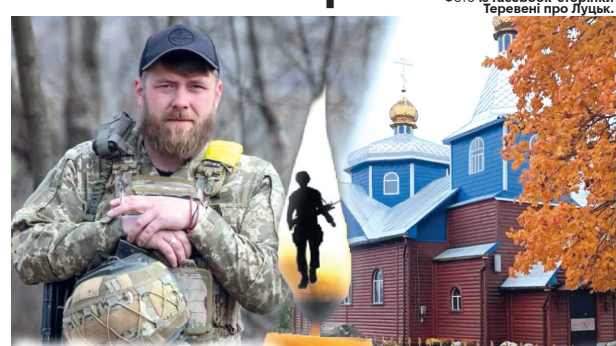
teokrat.com

068 800 19 80
095 800 19 80

■ Резонанс

«Не по-Божому»:

священник не пустив до церкви
тіло загиблого Героя

Олек Пронцевич загинув
8 квітня біля Покровська.

Подробиці – на с. 11

Пульс тижня

Наруга над могилами Героїв на Великдень

Невідомі особи на Алеї Слави у Рожищі пошкодили фотографії загиблих воїнів, розбили лампадки, вази та інші пам'ятні речі, встановлені на могилах

Любомира НАТИНКА

Поліцейські Луцького районного управління поліції провели оперативно-розшукові заходи, переглянули камери відеоспостереження та протягом декількох годин встановили особу, причетну до скоєння правопорушення. Зловмисницею виявилася 41-річна місцева мешканка. ■

Шахраї знову розсилають листи від Волинської ОВА

До підприємців області знову надходять листи аферистів від імені начальника ОВА Івана Рудницького з проханням надати благодійну грошову допомогу ЗСУ

Марта САЛО

Навзамін знову обіцяють «право на отримання податкової пільги». Більше того, нечестивці створили в месенджерах профіль, використовуючи фото начальника ОВА, та розсилають подібні прохання на мобільні телефони. «Наголошуємо, що ні начальник ОВА, ні інші керівники Волинської ОВА не розсилають подібних листів. При отриманні таких звернень чи телефонних дзвінків – відразу повідомляйте правоохоронні органи», – закликають в ОВА. ■

На Проводи до луцьких кладовищ курсуватиме додатковий транспорт

27 квітня, до міського кладовища, що в селі Гаразджа, КП «Луцьке підприємство електротранспорту» залучає до перевезень вісім тролейбусів за маршрутом № 10 «Захисників України – с. Гаразджа (кладовище)»

Любов ВОЛЯНЮК

Транспорт рухатиметься за наступним маршрутом: вул. Захисників України, пр-т Соборності, пр-т Перемоги, пр-т Василя Мойсея, вул. Винниченка, пр-т Волі, вул. Рівненська, с. Гаразджа (кладовище). Також, як інформує Луцька міська рада, перевізнику ТОВ «Бест Ленад Груп» та ТзОВ ВТП «Санрайз» ЛТД рекомендовано залучити додаткові транспортні засоби на автобусних маршрутах № 3 «Гаразджа (кладовище) – Госпіталь» та № 10 «Промислова (Академія рекреаційних технологій і права) – Потебні». ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Ана-толій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (ди-ректор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ко-вельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Про це говорять

«Хто дав право визначати, що цей більший Герой, а той – менший?»

Мешканці вулиці Світлої в Луцьку – проти перейменування на честь Героя України

У Луцьку триває обговорення щодо перейменування вулиці Світлої на честь загиблого військового, Героя України Тараса Чайки, який є уродженцем села Сокіл Луцького району. Мешканці вулиці звернулися до «Суспільного» – частина людей проти перейменування.

Наталія ВОСКРЕСЕНЬСКА, Оксана КОТ, «Суспільне Луцьк»

УЖЕ ЗІБРАЛИ 127 ПІДПИСІВ ПРОТИ НОВОЇ НАЗВИ

Мешканка одного з будинків на вулиці Світлій Людмила Бондаревська розповіла «Суспільному»: люди отримали комунальні платіжки й зауважили, що їхню вулицю перейменовували. Про наміри перейменувати вулицю Людмила Бондаревська, яка проживає на Світлій майже 40 років, дізналася з медіа. З її слів, мешканці будинку зібрали 127 підписів проти перейменування. «Ми були вражені! У нас в будинку є загиблий Форманюк Віталій. Всі загиблі є Герої і їх ми повинні шанувати. Ми написали звернення, відправили голові міської

ради, потім – в департамент архітектури і містобудування та у всі фракції», – сказала лучанка. Інша мешканка Світлої, мама полеглого військовослужбовця Віталія Форманюка – Раїса Форманюк – розповіла: її син загинув в бою за Україну на Донеччині в липні 2022 року. Жінка – проти перейменування вулиці. «Як загинув – було йому 42 роки. Пішов на війну відразу, а перед тим він був в АТО 4 рази. І як я маю ходити по тій вулиці? Та хай буде краще Світла», – зазначила лучанка. Просить залишити стару назву жителя вулиці Світлої, а нині – військовослужбовець Олексій Хабаров. З його слів, на цій вулиці проживають військовослужбовці, які нині боронять країну. «Шанувати загиблих – це обов'язок суспільства, але хто дав право визначати, що цей більший герой, а той – менший? То, може, треба якось схаманитися. Я розумію, що це – біль і горе, але горе – у всіх. На нашій вулиці жили хлопці, які, на жаль, загинули, є безвісти зниклі», – сказав чоловік. Перейменування вулиці Світлої вважає популізмом і лучанин Антон Жежерун. З його слів, компромісом у цій ситуації буде залишити нейтральну назву.

«Абсурдна ситуація, коли повинні виходити батьки Героя, котрий тут проживав. Вулиць – явно менше, ніж загиблих Героїв.»

«Абсолютно проігнорували будь-які дослідження, розмови з мешканцями. Абсурдна ситуація, коли повинні виходити батьки Героя, котрий тут проживав. Вулиць – явно менше, ніж загиблих Героїв. Якщо вони настільки впевнено просувають одне ім'я, нехай з'їздять в Гаразджу і порухають прапори», – сказав чоловік.

«СИН ЗАВЖДИ З ГОРДІСТЮ КАЗАВ: «Я – ВОЛИНЯНИН»

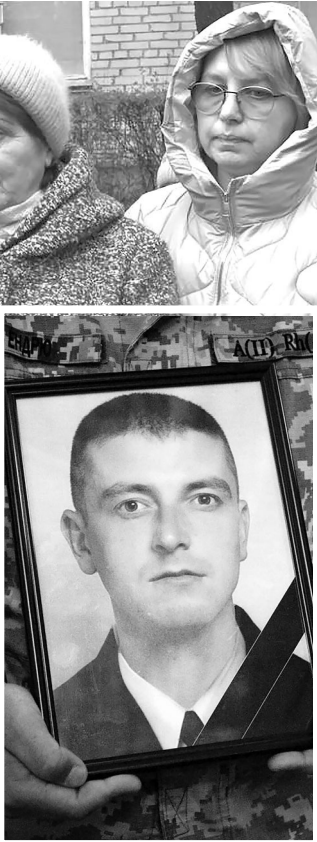
Мама полеглого військового, Героя України Тараса Чайки – Алла Чайка – розповіла, що її родина – з Волині, з Луцького району. Коли син закінчив початкову школу в Рожищі, родина переїхала до Львова. На військову службу Тарас пішов добровольцем, має звання Героя України за врятовані життя побратимів. «Ми – воляняни та завжди себе ними вважали, так склалося життя, що ми переїхали до Львова. Син завжди з гордістю казав: «Я – волянянин». В мене син мав дру-

гу групу інвалідності. В 2015 році йому, першому в Україні, зробили операцію з видалення двох метрів кишківника – була страшна хвороба Крона», – сказала жінка. Алла Чайка зазначила, що не порушила жодного закону, звернувшись із проханням перейменувати вулицю Світлу. «Коли є Герої України, є закон, де можна перейменувати вулиці, підприємства, організації іменем відомої особистості, оскільки міська рада вирішила, що вулиця Світла є нейтральною», – сказала жінка.

ІСТОРИЧНО ВУЛИЦЯ НАЗИВАЛАСЯ СВІТНА

Вулиці Світлій у Луцьку – понад сотня років, і її назва з роками змінювалася, розповів краєзнавець Олександр Котис. Він зазначив: історично вулиця називалася Світна, і можливо це було пов'язано з тим, що наприкінці 20-х років минулого століття тут була побудована друга електростанція. «Ще відомо, коли була німецька окупація міста, то ця вулиця Світна називалася Електричною, потім, у радянський час, здається, Юних ленінців. На початку 1990-х років уже повернули ту давню одну із історичних

назв вулиці тільки не Світна, а Світла», – сказав краєзнавець. ...Тим часом Громадські обговорення з цього питання відбудуться 22 травня о 15:00 в приміщенні залу засідань Центру надання адміністративних послуг, що на вулиці Лесі Українки, 35, розповіла «Суспільному» заступниця директора міського департаменту містобудування, земельних ресурсів та реклами Софія Гула. До цього часу жителі Луцька, зокрема мешканці вулиці Світлої можуть подавати свої пропозиції та зауваження у письмовій формі (на адресу: м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 35) і онлайн через «Платформу електронної демократії»: <https://consult.e-dem.ua/consultations/1123>. ■

Світове ім'я

Вперше за понад століття Папу Римського поховать за межами Ватикану

88-річний Єпископ Риму Франциск «повернувся до дому Отця» на другий день Великодніх свят – 21 квітня о 7:35 ранку

Василь РОГУЦЬКИЙ

«З безмежною вдячністю за його приклад, як справжнього учня Господа Ісуса, ми віддаємо душу Папи Франциска безмежній милосердній любові Трьохісного Бога», – ідеться в повідомленні Ватикану. Як відомо, в останні тижні життя понтифік мав важке захворювання легень. А причиною його смерті називають інсульт та серцеву недостатність.

У період до вибору нового Папи формально Ватиканом керуватиме 81-річний кардинал Анджело Комастрі. Напередодні, 20 квітня, у перший день Пасхи, саме він очолив святкову месу в базиліці Святого Петра. Папа Франциск теж був присутній, але просто привітав вірян.

Нагадаємо, що 13 березня 2013 року Конклав у Ватикані обрав 266-го Папу Римського. Ним став кардинал Хорхе Маріо Бергольо з Аргентини, який обрав папське ім'я Франциск – на честь святого Франциска Ассизького, який жив у XII столітті та уособлював «бідність та мир».

Папа Римський неодноразово висловлював свою прихильність до України та молився за український народ у часи Євромайдану. Понтифік закликав до якнайшвидшого завершення війни в Україні. У 2016 році Папа Франциск оголосив загальноєвропейський збір пожертв для гуманітарних потреб України.

Українські президенти Петро Порошенко та його наступник Володимир Зеленський запрошували Папу відвідати Україну – у 2016 та 2022 роках відповідно. У 2023 році Папа Римський Франциск заявив, що хоче поїхати до Києва, але за умови, що зможе відвідати й Москву.

У часи повномасштабної війни Папа Римський часто потрапляв у скандали через своє двоєке ставлення до країни-агресора – Росії. Зокрема, українці були розчаровані, коли у 2022 та 2023 роках Ватикан поєднав Україну і Росію у Хресній Дорозі.

Українці були розчаровані, коли у 2022 та 2023 роках Ватикан поєднав Україну і Росію у Хресній Дорозі.

Папа Римський мав добрі стосунки з очільником Української греко-католицької церкви Святославом. Вони були знайомі давно, ще з часів українців і росіян «двоюрідними братами».

Водночас Папа Римський порівнював війну Росії проти України з Голодомором, а російську агресію – з нацистською Німеччиною. У січні 2024 року Папа Франциск уперше у своєму зверненні засудив Росію за розпочату повномасштабну війну проти України.

Папа Франциск мав добрі стосунки з очільником Української греко-католицької церкви Святославом. Вони були знайомі давно, ще з часів українців і росіян «двоюрідними братами».

Франциск керував Святим Престолом 12 років – із березня 2013-го.

розі. У серпні 2024 року Папа Римський Франциск засудив рішення України заборонити діяльність в країні російської церкви. А в грудні Папа наз-

сів, коли Святослав був священником в українській громаді Буенос-Айреса. Папа зберігав у своїй кімнаті ікону, подаровану йому майбутнім патріархом УГКЦ.

Покійний понтифік за-пам'ятається також тим, що намагався підвищити роль жінок та мирян у житті католицької церкви. Зокрема, він вперше в історії дозволив жінкам-монахиням голосувати на всесвітніх зборах єпископів у 2023 році.

До речі, Папа Римський Франциск стане першим понтифіком за понад століття, якого поховать за межами Ватикану. Місцем його останнього спочинку стане базиліка Санта-Марія-Маджоре, що у Римі. Хоча у цій римській церкві поховано ще сімох Пап, Франциск стане першим після Льва XIII, який помер 1903 року, хто не буде похований у ватиканському соборі Святого Петра. ■

Усе для фронту, все для Перемоги!

Ще 7 комплексів «Ай-Петрі» прикриватимуть наше небо, один із них йде у Кривий Ріг

«Обстріли мирних українських міст показують, що наше завдання – захистити не лише військових, а й цивільних»

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко передав військовим сім комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі СВ». Один із цих комплексів йде у Кривий Ріг – для захисту від розвідувальних дронів і КАБів. Після варварського ракетного удару по Кривому Рогу п'ятий президент сказав, що місто має терміново отримати таку техніку. Порошенко також наголошує, що і постраждалі Суми будуть в пріоритеті.

«Обстріли мир-

Вартість цього великоднього конвою – майже 30 мільйонів гривень.

Наше завдання – захистити не лише військових, а й цивільних.

них українських міст, вбивства дітей та дорослих російськими ракетами, бомбами і дронами показують, що наше завдання – захистити не лише військових, а й цивільних. Кривавий

удар по Сумах забрав життя 34 українців... А раніше російські варвари вдарили по дитячому майданчику у Кривому Розі, вбивши 9 дітей та 11 дорослих, – нагадав Порошенко. – Ми одразу вийш-

ли на зв'язок із керівництвом Кривого Рогу і запропонували допомогу. Комплекси «Ай-Петрі» рекомендували себе на фронті як чудова протидія ворожим КАБам та дронам. Тому наша команда вирішила передати комплекси для захисту українських міст, що розташовані на лінії фронту».

ДОВІДКОВО

Починаючи з осені 2023 року, Петро Порошенко інвестував понад 200 мільйонів гривень у виробництво унікальних систем протидії засобам технічної розвідки «Ай-Петрі СВ», які успішно пройшли випробування та вже використовуються у Збройних силах, прикриваючи тисячу кілометрів лінії боєзйтнення. Держава довгий час не виділяла фінансування на цю програму.

Але у березні 2025 року Порошенко повідомив про контракт з Міністерством оборони на закупівлю декількох десятків комплексів ПДТР «Ай-Петрі СВ» у війська.

«Це – підтвердження їхньої якості та необхідності на фронті. Водночас ми продовжимо виробництво і постачання власним коштом», – повідомив Петро Порошенко.

Загалом Петро Порошенко вже передав у війська більше ста комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі». ■

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, учасник війни з Росією

У демократичній Україні Уряд повертає історію в Середньовіччя...

Позиція Кабміну з приводу підстав введення санкцій щодо громадянина України Петра Порошенка – це неприховане визнання абсолютного права монарха карати підданих без жодного судового розгляду. І не тільки за дії, але й – за НАМІРИ

Англійські королі у свій час настільки захопилися самодержав'ям, що барони повстали. Їх, баронів, просто дістала звичка монархів одноосібно забирати замки, землі, гроші, свободу, життя їхніх підданих.

Тож у 1215-му році озброєна знать за підтримки міщанства оточила короля Іоанна і примусила його підписати «Велику Хартію вольностей».

«Хартія» вміщувала 63 статті, що регулювали питання права власності, свободи та особистої недоторканності англійських баронів (інших осіб, які володіли землею) та охороняла їх від абсолютної королівської влади й обмежувала владу короля і чиновників над людиною.

Наприклад, стаття 39 «Хартії» проголошувала, що жодна вільна людина не буде заарештована чи ув'язнена, чи позбавлена володіння, чи якимось іншим шляхом знедолена без наявності на те законного вироку згідно із законами країни.

«Хартія» стала прикладом для всіх країн, які рухалися від абсолютистської королівської влади до розділу функцій гілок влади. Того, що з часом назвали демократичним устроєм.

Минуло 800 років. У демократичній за Конституцією Україні, після двох антидиктаторських революцій Уряд повертає історію в Середньовіччя.

Позиція Кабміну з приводу підстав введення санкцій щодо громадянина України Петра Порошенка – це неприховане визнання абсолютного права монарха карати підданих без жодного судового розгляду. І не тільки за дії, але й – за НАМІРИ.

Тобто, якщо ви – водій, то ПОТЕНЦІЙНО можете протаранити владний кортеж.

Забрати і машину, і квартиру, і банківську картку!!!

Якщо ви – солдат, то ПОТЕНЦІЙНО можете пальнути «ефпівішкою» по палацу.

Арештувати і майно, і солдата!!!

Якщо ви – вчитель, то ПОТЕНЦІЙНО можете навчити дітей правді.

Вигнати з роботи і арештувати!!!

Британець Оруелл у своєму романі-утопії про диктатуру «1984» називав це думкозлочином!

Утопія стає реальністю? ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Дмитро ІВАНОВ – боєць із міста Луцька;	Сергій ЖИЛЯКОВ – боєць із міста Ново-волинська;
Сергій ДИШКО – боєць із села Ветли, що на Любешівщині;	В'ячеслав ЗИНЮК – боєць із села Любохине Ковельського району;
Сергій СЕЛІВАНОВ – боєць із міста Ковеля;	Василь ЛАЦЬ – боєць із села Трубки, що на Іваничівщині;
Василь ХАРЧУК – боєць із села Іванівка, що на Рожищенщині;	Володимир КОТИК – боєць із міста Ковеля;
Любомир КАРТИШЕВ – боєць із міста Володимира;	Костянтин ЧАЙКОВСЬКИЙ – боєць із села Вітоніж, що на Рожищенщині.
Віктор БАТЮШКІН – боєць із міста Ковеля;	

Ворог на Великдень майже 3000 разів порушив «перемир'я». Про це заявив Президент України Володимир Зеленський. Українські дії були «дзеркальною» відповіддю.

Кабінет Міністрів України прийняв постанову «Про функціонування Центрів підготовки громадян до національного спротиву», які мають запрацювати в кожній області. Ветерани війни будуть у першу чергу призначатися керівниками та інструкторами центрів. Підготовка населення буде добровільною і безкоштовною.

За офіційними даними Пенсійного фонду, станом на квітень 2025 року в Україні налічується понад 10,3 мільйона пенсіонерів. Виплати до 3000 грн отримують 3,9% пенсіонерів, від 3000 грн до 4000 грн – 32,3%, від 4000 грн до 5000 грн – 20,4%, від 5000 грн до 10000 грн – 28,9%, понад 10000 грн – 14,5% пенсіонерів.

3,1 мільйона пенсіонерів, або кожен третій, живе на 3 340 грн на місяць (80 доларів США).

Майже третина пенсіонерів в Україні продовжують працювати. 2,9 мільйона осіб поєднують пенсію з працею, отримуючи в середньому 6 863 гривні.

Пульс тижня

«Хто не зачаровувався обіцянками миру за 24 години, той – не розчарований»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Юрій СИРОТЮК, політик, воїн ЗСУ, про мобілізацію:
«Заклики не продовжувати війсьничий стан, зривати мобілізацію – це не робота корисних ідіотів, а пряма робота ворожої агентури. І ця робота має жорстко присікатися. За кожен перепост російських ІПСО, за кожен зневажливий вислів щодо будь-яких представників Сил оборони має наступати жорстке незворотнє покарання. Якщо хочемо Миру і Перемоги, мобілізацію тре зривати на росії і максимально стимулювати в Україні...».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про санкції проти Порошенка, які, як виявилось під час засідання суду, були запроваджені «превентивно»:
«Якщо ви думаєте, що на Порошенкові Зеленський зупиниться, то мушу вас розчарувати. Ні, не зупиниться! Санкції, як інструмент покарання без суду, дуже ласий інструмент впливу. Бо це дуже зручно: не подобається тобі людина – ти оголошуєш її ворогом народу, забираєш майно, не дозволяєш балотуватися. Гітлер і Сталін взагалі вбивали...»

Якщо є претензії – людину має судити суд і ніяк інакше. Бо ми дуже скоро прийдемо до феодалізму, де в кожному районі буде свій суд Лінча, а щоб вижити, треба буде весь час ходити з пістолетом».

Богдан ПРОЦИШИН, сатирик, висміює введені санкції проти Петра Порошенка:
«Володимире Олександровичу, у мене є пеніс, тож поетично я можу вчинити згвалтування! Чи не час вдатися до превентивних дій щодо таких як ми з вами? Думай... те».

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог, пропонує закрити в Україні TikTok:
«Ролики про жахи бусифікації і щасливе життя ухилинтів – чи не половина контенту в мережі TikTok. З такою навалюю звичайні українські блогери впоратися не здатні. А спецслужби, здається, не дуже цим переймаються... Ну, а якщо вже очевидно, що нічого з тих спроб щось вдіяти з TikTok не виходить, то найлогічніше – просто заборонити широкий канал форматування української громадської думки російськими спецслужбами. Закрити TikTok в Україні. Іншого способу я просто не бачу».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, прокоментував блокування владою діяльності Фонду Порошенка, який допомагає армії на мільярди гривень:
«Ми знаходимо способи допомагати війську попри все, бо нічого важливішого зараз немає. А пацюки, які нам заважають, зараз сидять у тилу. Думають про вибори та «мочилово» опозиції замість того, щоб боротися з путіним, тримати партнерів разом та забезпечувати фронт. Хочу сказати їм: якщо не знаєте, куди витратити гроші, купуйте РЕБЕ, FPV-дрони, «Мавіки», ремонтні майстерні, мобільні шиномонтажі, дрони на оптоволоконі – все те, що ми сьогодні привезли для бійців. А не витрачайте їх на свої агітаційні газетки».

Валерій ПЕКАР, публіцист, громадський діяч, про те, що робити в умовах, коли Трамп повернувся спиною до України:
«1. Не нервувати, бо реалізується завчасно передбачений найімовірніший сценарій, що ж тут вже нервувати. Хто не зачаровувався обіцянками миру за 24 години, той – не розчарований. 2. Посилювати співпрацю з Європою. 3. Посилювати співпрацю з (потенційними) союзниками в США: передусім консервативні республіканці, а також демократи, і далі по списку: мери, університети, церкви, бізнес, ГО тощо. 4. Забути навіть думати про вибори».

Максим ЖОРІН, заступник командира 3-ї окремої штурмової бригади, про рішення Кабміну створити Центри підготовки населення до національного спротиву:
«Підготовка населення нарешті має стати масовим явищем, абсолютно в усіх регіонах. Дуже важливо, аби вони не створювались на папері, а справді займалися навчанням цивільних на високому рівні. Щоб залучались ветерани з реальним бойовим досвідом».

Віктор ТРЕГУБОВ, воїн ЗСУ, журналіст, громадський діяч, закликає мобілізуватись:
«Це потрібно не тільки країні. Це потрібно тобі самому. Це – та перемога над собою, яка залишиться з тобою назавжди, це – знання, що зробив правильний вибір. Навіть якщо тебе до цього вибору за руку привели. На Великдень у церквах читали слово Іоанна Золотоуста – усього сторінка тексту, а це чи не найкраще, що було написано у святоотецькій літературі за дві тисячі років. Бог щедрий, каже автор, прийме і того, хто з першого дня постився, і того, хто в останню годину прийшов. Підручник історії України – теж. І ваше власне сприйняття себе. Стати в лави захисників країни не пізно до тих пір, допоки не спиняється агресор, а він поки ще огризается».

Олександр ЧЕРНЕНКО, народний депутат 8-го скликання, вважає, що СБУ розгромила «агентів в рясах» із московського патріархату:
«Із початку повномасштабної війни було 170 кримінальних проваджень стосовно 150 священнослужителів Української православної церкви (упц), зокрема 23 архієреїв (!). 63 «агенти в рясах» отримали підозри, 31 – уже й обвинувальні вирокі суду. Деякі із цих діячів написали заяви на обмін і допоможуть витягнути наших людей із російського полону. Заходи СБУ мали значний «терапевтично-профілактичний» ефект. Реальні строки зрадникам суттєво ускладнили, а подекуди й унеможливили для рф вербування нових агентів у церковному середовищі і зламали всі плани ворога».

Політична кухня

«Ви можете заборонити мені все, але не можете заборонити казати правду»

Петро Порошенко оскаржує незаконні санкції, які були запроваджені Указом Президента Зеленського, у Верховному Суді. 17 квітня під час розгляду позовної заяви на засіданні були присутні народні депутати України, а також дипломати з місії Євросоюзу, представники посольств Німеччини, Польщі, Австрії, Швеції, Литви, Данії

Ольга СОКОЛОВА

Як повідомив Петро Порошенко під час виступу в судовому засіданні, санкції проти нього, відповідно до матеріалів справи, були запроваджені без будь-яких правових підстав, у превентивному порядку. А самі документи, зокрема рішення РНБО та Указ Президента, були сфальсифіковані. Тепер влада хоче зробити засідання Верховного Суду закритим, щоб ні суспільство, ні західні партнери не дізналися про кричущі порушення закону в цій справі, говорить Порошенко.

«Ні Президент Зеленський, ні інші за більш як два місяці не змогли пояснити суспільству причину запровадження санкцій. Що саме зробив Порошенко? І тільки у відповідь на рішення суду ми прочитали, що, виявляється, санкції, це пряму заявив Президент у своїй відповіді, носять превентивний характер. В нас тепер з'явилася норма, на думку Президента, у вигляді «мислєзлочину», – зазначив лідер «Євросолідарності».

Він переконаний, що механізмом позасудових санкцій влада хоче заблокувати масштабну допомогу ЗСУ і політичну діяльність опозиції. «Перше: позбавити мене права брати участь у виборах як лідера опозиції, лідера найбільшої опозиційної фракції в парламенті і політичної сили. Ви в який Європейський Союз після цього збираєтеся йти? Як ви збираєтеся аргументувати

«Мені нема чого ховатися ні від людей, ні від суду, ні від світової громадськості».

членство в Євросоюзі? Як пані Стефанішина і пані Свириденко їздять, проводять переговори, коли вони ставлять підпис під фальсифікацією?», – сказав Порошенко.

«Припиніть нищити Україну! Припиніть руйнувати демократію! Припиніть будувати диктатуру! І припиніть узурпувати владу!»

Крім того, за вказівкою влади, Нацбанк блокує можливості Фонду Порошенка допомагати ЗСУ, а самому Петру Порошенку навіть платити податки.

«Ви можете заборонити мені виїжджати за кордон незаконно, ви можете заарештувати рахунки незаконно, ви можете блокувати мої зустрічі незаконно, ви можете слідкувати за моєю політичною діяльністю незаконно, але ви не можете мені заборонити казати правду, – звернувся лідер опозиції до влади. – Мені нема чого ховатися ні від людей, ні від суду, ні від світової громадськості. Але припиніть нищити Україну! Припиніть руйнувати демократію! Припиніть будувати диктатуру! І припиніть узурпувати владу! Бо тоді уяв-

лення окремих керівників держав про побудову диктатури в Україні отримує неспростовні докази».

ЩО КАЖЕ «СЛОВОВІР»?

Превентивний – попереджуючий що-небудь; запобіжний; такий, що носить попереджувальний характер; випереджаючий подібні дії протилежної сторони.

КОМЕНТАР

Іванна КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ, народний депутат:

«Колись більшовики судили мого діда, команданта Карпатської Січі, за «злочини», яких він не міг вчинити, навіть відповідно до радянського законодавства, бо на момент їхнього вчинення не був громадянином СРСР.. Але радянське «правосуддя» завжди знаходило можливість репресувати – було б кого.

Гірко бачити, як в Україні Зеленського суд перетворюється на такий самий фарс. Влада сьогодні визнала, що і без того неконституційні санкції проти громадянина України вона наклала «ПРЕВЕНТИВНО», наперед, так би мовити, щоб не зробив нічого в майбутньому, що могло б нашкодити національній безпеці України. Для профілактики. Чи може бути доказ політичних мотивів більш промовистим?».

Я так думаю!

Крим наш 2.0. Чому так активно почали говорити про визнання Криму російським

Останні кілька днів різні ЗМІ та різного рівня політики й експерти дуже багато говорять про можливість визнання Криму російським. Що за цим стоїть?

Вадим ДЕНИСЕНКО, політик, політичний аналітик, журналіст

1. Все, що можна зрозуміти про мирні пропозиції від США, де-факто, зводиться до плану Келлога (розмежування по лінії фронту, не вступ до НАТО), а в обмін на це з росіян частково знімаються якісь санкції. Головним питанням, в який вперлися переговори, є питання статусу окупованих територій. Звідси й фрази Віткофа про можливість визнання Криму.

2. Паризька зустріч була потрібна, адже без європейців неможливе зняття санкцій у принципі. Окрім того, без європейців, США навіть теоретично не можуть піти на одноосібне визнання анексованих територій.

3. Все, що зараз відбувається, багато в чому зводиться до пошуку формули квазівизнання цих територій (наприклад, Україна відмовляється від воєнного шляху повернення цих територій). Поки виглядає дуже сумнівно, що путіна це задовольнить. Але він явно спробує ще трохи потягнути час.

4. Тут варто окремо звернути увагу на переговори ЄС – США чи ширше про трикутник ЄС – США – Україна. Поки європейцям дивно було б йти на поступки, не ув'язавши їх із вирішенням своїх питань (мита, збереження безпекової парасольки НАТО і вирішення українського питання). Тому, уявити собі, що ЄС може зараз дати слабину – малореалістично.

5. На цьому фоні цікаво дивитися за рухами російської влади, яка демонструє ніби-то готовність до повернення іноземних компаній на свої ринки і путін навіть доручив уряду розробити правила такого повернення. Тут, схоже, розрахунок росіян полягає в тому, що вони готові демонструвати: навіть в разі провалу переговорів, росія відкрита для західних інвесторів (передусім, американських). І тут, очевидно гра росіян полягає в тому, щоб залишити місце для відновлення економічної співпраці з США, навіть під час літнього контрнаступу.

Але ми маємо розуміти: гра путіна – це гра на розділення українського питання і всіх інших в стосунках зі США.

Повторю те, що говорив раніше. Вірогідність результативного звернення цього раунду переговорів є, але вона – малореалістична. Залишилося чекати недовго.

■ Реалії сьогодення

За 8 тисяч доларів військовий організував ухилянту втечу до білорусі

У селищі Ратне міжвідомча група правоохоронців затримала 22-річного військовослужбовця, котрий організував незаконне переправлення чоловіка призовного віку через кордон

Любов ВОЛИНЮК

ОБІЦЯВ «ЗНИЖКУ», ЯКЩО УХИЛЯНТ ПРИВЕДЕ ІЗ СОБОЮ ЩЕ ОДНОГО ЧИ КІЛЬКОХ ЧОЛОВІКІВ...

Напередодні молодик зустрівся з мешканцем Ковеля та розповів, що за 8 тисяч доларів зможе провести його через українсько-білоруський кордон в обхід контрольно-пропускних пунктів. При цьому обіцяв «знижку», якщо ухилянт приведе із собою ще одного чи кількох чоловіків.

Він збирався підвезти втікача до прикордонної смуги, передати йому координати для перетину кордону, дані

Фото: Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон.

Момент затримання 22-річного військовослужбовця-«перевізника».

року. Однак після передачі обумовленої суми фігуранта затримали працівники ДБР.

Оперативні заходи проводилися в рамках кримінального провадження, відкритого за ознаками правопорушення, передбаченого частиною 3 статті 332 Кримінального кодексу України

групи увійшли оперативні співробітники відділу внутрішньої та власної безпеки по 6 прикордонному загону ГВЗВВБ «Захід», ДВКР СБУ, територіального управління ДБР у м. Львові, Управління міграційної поліції у Волинській області, мобільного прикордонного загону «Дозор», а також фахівці підрозділів оперативного документування ДПСУ.

Молодика було затримано у порядку статті 208 КПК України. За рішенням суду проведено санкціонований обшук за місцем його проживання.

Наразі затриманому

оголошено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення та обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою з правом внесення застави.

Санкція статті передбачає до 9 років позбавлення волі.

А ПОЛЯК УЖЕ ОТРИМАВ 5 РОКІВ В'ЯЗНИЦІ

Тим часом Любомльський районний суд визнав 43-річного жителя Люблінського воєводства Республіки Польща винним у кримінальному правопорушенні за ч. 2 ст. 332 КК України.

Йдеться про незаконне переправлення осіб через державний кордон, вчинене повторно. Найближчих п'ять років польський далекобійник проведе за ґратами.

Як відомо, 20 лютого 2025 року в пункті пропуску «Ягодин» прикордонники Волинського загону виявили у спальному відсіку вантажного автомобіля «Volvo» під керуванням згаданого водія, 53-річного жителя міста Володимир. Він спробував незаконно потрапити за кордон, заплативши польському перевізнику 2000 доларів США.

У ході досудового розслідування також з'ясувалося, що поляк торік вже притягувався до кримінальної відповідальності за ч. 1 ст. 332 КК України. Зокрема, Старосамбірський районний суд Львівської області виніс вирок та визнав його винним у спробі незаконного переправлення осіб через держкордон у пункті пропуску «Нижанковичі». Тоді порушнику призначили покарання у вигляді штрафу в сумі 204 000 грн.

Цього разу для іноземця історія закінчилася реальним терміном ув'язнення. ■

Спробував незаконно потрапити за кордон, заплативши польському перевізнику 2000 доларів США.

про позиції прикордонних патрулів, інструмент для розрізання огорожі. Надалі ковельчанин мав самостійно перейти кордон.

Нелегальний перехід був запланований на другу половину дня 15 квітня 2025

(«Незаконне переправлення осіб через державний кордон України»), під процесуальним керівництвом Волинської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Західного регіону.

До складу міжвідомчої

■ Рostіть здоровими!

Подвійне свято: тисячний малюк та тисячна мама року

Нещодавно Волинський обласний перинатальний центр зустрів тисячний новонародженого та тисячну породіллю 2025 року

Соломія МУЗИЧКО

Першим ювіляром став хлопчик, який народився 11 квітня о 10:28. Його вага при народженні склала 3760 грамів, а зріст – 53 сантиметри. Малюк став третьою дитиною у щасливій родині Лідії та Олександра Слинявуків із Великого Пороська Ковельського району. Вдома на нього вже чекають старші брат (7 років) та сестричка (5 років). Ім'я новонародженому поки що не обрали – батьки планують порадитися зі старшими дітьми, щоб прийняти спільне рішення.

«Те, що синок народився тисячним у перинатальному центрі цього року – це приємний сюрприз та особлива подія, яка назавжди залишиться в історії нашої родини», – поділилася емоціями Лідія Слинявук. Родина Слинявуків від-

значила високий професіоналізм та чуйність медичного персоналу перинатального центру.

«Ми щиро вдячні лікарям за допомогу у народженні нашого синочка, за їхню невтомну працю. Усі були неймовірно уважними, турботливими та підтримували нас у всіх незрозумілих ситуаціях. Праця медиків – безцінна, вони вкладають душу та любов у кожне немовля. Бажаємо всьому колективу міцного здоров'я, мирного неба та злагоди!» – наголосили батьки.

Другою ювіляркою стала Юлія Зінчук, яка 15 квітня народила чарівну донечку. Дівчинка з'явилася на світ з вагою 3100 грамів та зростом 52 сантиметри, і батьки назвали її Уляною. У родині Юлії та Романа з села Любохини Ковельського району вже підрастає 9-річна донька Софія.

«Я дуже задоволена, що обрала саме перинатальний центр. Пологи пройшли легко та майже безболісно. Тут працює чудовий персонал, якому можна довірити найважливіше – народження своїх дітей», – розповіла Юлія Зінчук. З нагоди особливої події

Тисячним немовлям став син 31-річної Лідії Слинявук.

Тисячною у цьому році породіллею Волинського перинатального центру стала Юлія Зінчук із Ковельщини.

Волинський обласний перинатальний центр підготував для обох родин цінні подарунки – Книги гідності. У цих книгах вже розміщені перші фото новонароджених у вишиванках, а надалі бать-

ки зможуть фіксувати найважливіші моменти та етапи зростання своїх малюків.

Бажаємо малюкам міцного здоров'я та щасливого дитинства під мирним українським небом! ■

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

То як святилось паску в Тоболах?

Просто якесь друге дихання «русскава міра» в Україні зараз. російські пісні на показ в клубах і на вулицях; нахабні виступи якихось блогерів, в яких вони розповідають, як їм «по-барабану» на обстріли і смерті в Сумах (де такі взагалі беруться?); промови у залах, перед сотнями людей, які відомі артисти підкреслено виголошують російською мовою...

Де хто це все ще й намагається подавати як «демократію» і права.

Та не може тут бути ніякого плюралізму! Бо це – війна. На знищення. Або – або. Якщо ти публічно, демонстративно слухаєш російські пісні в центрі міста – ти не просто аморальна істота, яка плює на загиблих і все суспільство, ти посилаєш знак солідарності ворогу, стаєш на його бік!

Якщо ти – відома людина, авторитетний тренер і у твоєму кабінеті на всю стіну висять якісь гасла російською мовою, ти демонструєш усім ганебну позицію «какая разніца», «не все так адназначна»... Я про волинянина Віталія Кварцяного і російськомовні написи в його кабінеті, які спокійно собі висять і після трьох років повномасштабного вторгнення. Який такий сигнал ця підкреслена російськомовність має подавати волинянам, які поховали тисячі героїв? Невже нікому це не ріже?..

У цьому переліку московська церква в Україні займає особливе місце. Так-так, патріархат під керівництвом митрополита Онуфрія – це філія саме російської церкви, а отже і її кривавої держави, – хоч і ховається за назвою Українська православна церква. Факт, від якого не втекти і не сховатись.

Вже лише своїм існуванням ця церква легалізує російську агресію і кричить на весь світ: москва в Україні має ще дуже потужні позиції.

Далеко за прикладом ходити на треба, повно таких і на Волині. Просто в голову не вкладається випадок у селі Тоболи на Камінь-Каширщині. Там місцевий священник Віктор не лише заборонив заносити до храму тіло воїна Олега Пронцевича, який за життя висловив бажання бути похованим за священним обрядом ПЦУ, але й відмовився відспівувати його навіть біля церкви.

До слів вдови Героя Ірини Пронцевич нічого й додати: «Я не знаю, як така людина може проповідувати щось іншим. Не знаю, коли це припиниться і хто має поставити крапку. Але знаю точно: такі люди не мають бути у святому місці. Бо коли ти говориш про Бога, а водночас сієш ненависть і злість – це не шлях Господній», – написала вона.

Що робити з цими особами, які демонстративно тримають в тилу «руський мір»? Звісно, має бути найсуворіша реакція з боку держави. Те, скільки років «впаяли» черговому проросійському агітатору, треба так само активно показувати, як і вони наполегливо демонструють своє антиукраїнське нутро. Мають знати, що панькатись з ними ніхто не буде.

Що ж стосується російської церкви, то дивує не так не завжди достатня спроможність держави у просуванні українського, як якась просто незбагненна для мене масова впертість людей, які попри все, попри смерті та руйнування, і далі духовно тримаються москви, знаходячи для цього тисячі виправдань. Як це можна поєднати в одній голові та душі, не розумію?..

За роки повномасштабного вторгнення, якщо не помиляюсь, жодна церква на Камінь-Каширщині не доедалась до ПЦУ. І, певно, навіть ті, хто десь тихо обурювався ганебною поведінкою священника з Тоболів, і далі побігли до нього святити паску. ■

Опитування свідчить, що 56% українців не проходять медичні огляди та звертаються до лікарів тільки за потреби. Водночас 19% проходять профілактичні огляди щороку або частіше, ще 12% – намагаються проходити раз на рік, але не завжди виходить; проходять огляди, але нерегулярно – 11%; довіряють народній медицині, а не оглядам – 2%.

За індексом сприйняття корупції 2024 року найбільш прозорими країнами є Данія, Фінляндія, Нова Зеландія, Норвегія та Сінгапур. Ці країни мають незалежну судову систему, сильну журналістику, громадський контроль та високу довіру до державних інституцій, що сприяє низькому рівню корупції.

■ Пульс тижня

«Синдикат амфетаміну»: трьох наркоторговців взяли під варту

Поліцейські припинили злочинну діяльність групи осіб, які, організувавшись, виготовляли та збували мешканцям Волині психотропну речовину – «амфетамін»

Соломія МУЗИЧКО

Встановлено, що троє чоловіків, двоє – 1990 та один – 1985 років народження, організували в Луцьку цілу лабораторію – місце для виготовлення «амфетаміну».

Під час санкціонованих обшуків за адресами проживання та в транспортних засобах фігурантів слідчі виявили та вилучили майже пів кілограма «амфетаміну», зіп-пакети, прилади для виготовлення психотропів, грошові кошти, електронні ваги, а також – гранату.

Усіх трьох затримали в порядку ст. 208 КПК України. Слідчі оголосили їм про підозру за ч. 2 ст. 307 ККУ. Луцький міськрайонний суд Волинської області, за клопотанням слідчого, обрав підозрюваним запобіжний захід – 60 діб тримання під вартою.

За придбання, зберігання, перевезення з метою збуту та збут психотропних речовин наркозловмисникам може загрожувати позбавлення волі терміном від 6 до 10 років з конфіскацією майна. ■

Завдав збитків у нерест на 30 тисяч

На заплаві річки Стир поблизу села Топільне Рожищенської громади волинські рибоохоронці затримали зухвалого порушника правил рибальства

Соломія МУЗИЧКО

Чоловік здійснював з металевого човна незаконний вилов риби під час нересту, використовуючи 3 заборонені сітки прямо на нерестовищі (урочище Чебені).

Внаслідок його дій було виловлено 10 лящів, 2 щуки, 2 карасі, судак та білизну загальною вагою 25 кілограмів. За попередніми підрахунками, державі було завдано збитків на суму 31 824 гривні.

Рибоохоронним патрулем було задокументовано грубе порушення, що має ознаки кримінального злочину. На місце події викликали слідчо-оперативну групу Ківерцівського відділу поліції. Заборонені знаряддя лову – сітки та човен, а також незаконно виловлену рибу вилучено правоохоронцями.

Наразі поліція внесла відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 1 статті 249 Кримінального кодексу України (незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом). ■

«Ліс Героїв» – родинна біль і вічна слава в кожному саджанці

На одній із ділянок Цуманської пуші, біля села Кульчин, відбулася зворушлива акція в пам'ять про полеглих захисників України

Соломія МУЗИЧКО

Родини загиблих Героїв разом із ветеранами, волонтерами та прикордонниками висадили «Ліс Героїв» – алею з 400 саджанців дуба.

У заході взяли участь понад сто матерів, батьків, дружин, сестер та близьких полеглих воїнів. Кожне висаджене дерево символізує Героя, який віддав своє життя за незалежність України. На кожному саджанці розміщено картку з іменем захисника, датами його народження та загибелі.

«Ліс Героїв» став місцем, що символізує незламність духу українського народу та вічну пам'ять про тих, хто пожертвував найціннішим заради майбутнього України. ■

Створений в Луцьку 5-й батальйон спеціального призначення «Любарт» реорганізували у 20 бригаду оперативного призначення «Любарт» Національної гвардії України в складі 1-го корпусу НГУ «Азов».

■ Спеціальний репортаж

«Якщо я долав би цей шлях без супроводу, мій лоб був би побитий»

«Оскільки понижень до тротуарів на проспекті Грушевського ніде не було, то й не дивно, що незабаром один із учасників на візку... впав.»

– Щоб пройти цей шлях, потрібно бути дуже сильним фізично.

Гуляти деякими вулицями Луцька для людей із особливими потребами – все одно, що «зрушити скелю»

Олена ЗУБ

У суботу, 19 квітня, о 12-тій годині, розпочалася акція «Хода безбар'єрності». Учасники зібралися біля Палацу культури і, починаючи від Театрального майдану, вздовж вулиці Винниченка та проспекту Грушевського, прийшли до кінцевого пункту – Залізничного вокзалу.

На захід, що організувала громадська організація «Зруш скелю», прийшло кілька десятків людей. Більшість із них – громадські активісти, добровольці, що зажадали відчуття, як це бути людиною з особливими потребами в нашому обласному центрі. Кожен із них сів на інвалідний візок і рушив у дорогу.

На події були присутні також люди з порушенням зору у супроводі близьких. В їх числі – один із організаторів ходи, відомий журналіст Віталій Ткачук. До заходу долучився і легендарний волинський парафехтувальник Олексій Сундієв, а також кілька осіб з відсутніми нижніми кінцівками і у протезах замість них, зокрема активіст, лідер ГО «Зруш скелю» Євген Сивопляс. Була й мама маленького хлопчика з дитячим візком.

Олексій Сундієв вважає Луцьк доступним для людей

у візку лише частково:

– Протягом десяти років у нашому місті ситуація щодо цього доволі покращилась, зокрема поступово понижують все більше бордюри, подекуди будують пандуси, але цього ще мало. Хотілося б, щоб запрацювала програма, яка діє у Львові, де є підйомники у під'їздах житлових будинків. Акції, подібні до цієї, потрібні, і треба, щоб до них долучалась і міська влада, як роблять у деяких інших містах України. В Івано-Франківську я знаю, що мер міста сідав на візок і пробував їхати вулицями. Це – дуже актуально в наш час тому, що багато людей із інвалідністю, внаслідок поранень, після війни змушені будуть зіткнутися з відповідними проблемами.

Наталія Угнівченко з «Генерації успішної дії» вважає Луцьк недостатньо комфортним для незрячих людей:

– Умови в обласному центрі для людей з порушенням зору в останні роки значно покращились. Але я хотіла б, щоб ліпшою була ситуація зі східцями, порогами, щоб громадський транспорт і багато чого іншого стало доступнішим.

Віталій Ткачук теж каже, що бар'єрів у місті поменшало, але не на сто відсотків:

– Наприклад, озвучка у транспорті. Одного разу вона ніби є, але коли ти знову сідаєш у той самий автобус, вона кудись зникає. Тепер при вході в аптеку є тактильна плитка, хоча раніше її не було. Зараз у багатьох апте-

ках людина з порушенням зору навіть самостійно може прийти до каси. Але загалом, які перешкоди є, переконаємось протягом цієї ходи...

Отож, розпочався рух пішохідною зоною. Ходу охороняли поліцейські з собакою. Активісти тримали в руках плакати з гаслами – «Зама-ло понижень тротуарів !!!», «Відсутність пандуса – неповага», «Слизька підлога на пандусах», «Вузькі проходи дверей», «Стоп – бар'єрність», «Рівні можливості», «Вимагаємо гідного ставлення», «На свята бар'єри не зникають», «Зробимо Луцьк доступним».

Перший перехід від Театрального майдану до зупинки навпроти готелю «Україна» був безпроблемним, а ось, щоб добратися до ЦУМу, варто було перейти... у брід чималу калюжу (кілька хвилин тому тут пройшов фанний дощик). Пониження до тротуару в цій ділянці було, але підйом на нього виявився настільки крутим, що активісти рефлекторно вставляли з візка (чого людина з особливими потребами дозволити собі не може).

Неподалік торгового центру «Буратіно» по вулиці Винниченка колеса візків застрягали в жолобах для стоку води на вимощеній плиткою поверхні. Починаючи з цієї локації, перешкод ставало дедалі більше. Знову ті ж самі занадто круті пониження на тротуарах, де без сторонньої допомоги неповносправному годі піднятися, і – глибокі калюжі. Рівчак для стоку

води стали глибшими і визволити з них колеса – дедалі важче...

«Пішохідний перехід біля РЦ «Промінь» не має озвученого світлофора», – зауважили учасники з вадами зору.

Почався тернистий шлях по тротуарах проспекту Грушевського.

– Зараз почнуться коріння дерев, – попередила мама з дитячим візком про майбутні перешкоди.

Бар'єрів на проспекті Грушевського було найбільше. Це – і несподівані бордюри на тротуарі, і масивна побита плитка, і відсутність понижень, і коріння могутніх дерев, що зробило асфальт хвилястим настільки, що аби проїхатись тут візком, потрібно було докласти чималих зусиль.

– Справжнісінькі американські гірки. Безплатний атракціон і їхати нікуди не потрібно, – з гіркою іронією відзначив молодий чоловік, один із учасників акції, який, задля солідарності з неповносправними, сів у візок. Він також додав:

– Щоб пройти цей шлях, потрібно бути дуже сильним фізично.

Оскільки понижень до тротуарів на проспекті Грушевського ніде не було, то й не дивно, що незабаром, і один із учасників на візку... впав. Добре, що це був молодий і здоровий юнак, який відразу ж самостійно піднявся на ноги. Але для справді неповносправної людини подібний випадок міг би стати фатальним.

Отож, із неабиякими силами долаючи круті спуски, високі бордюри, зруйноване плиточне та асфальтне покриття, активісти таки дійшли до Залізничного вокзалу. Остання перешкода – деяка затримка на пандусах перед вокзалом, які виявились не настільки зручними.

– Якщо б я долав цей шлях без супроводу – мій лоб був би побитий, – підсумував свої враження від ходи Віталій Ткачук.

Учасники акції, що спробували прогулятися вулицями Луцька на візках, витирали брудні долоні вологими серветками і скаржились на біль в руках від значних навантажень, яких вони зазнали сьогодні:

– Дуже високий бордюр. Крісло «колісне» не справлялось...

– Погоджуюсь. Нереально самостійно пройти. Від цього маршруту тільки навантаження і – розчарування.

А учасники з вадами зору підсумували:

– Мало тактильної плитки, бордюри – високі. Не вистає озвучених світлофорів. ■

■ Нарешті!

Олика знову стала містом

17 квітня Верховна Рада України повернула історичний статус міста стародавній Олиці на Волині

Соломія МУЗИЧКО

Законодавча ініціатива №12304 була підтримана 255 народними депутатами. Рішення пар-

ламенту стало результатом підтримки місцевих жителів та Олицької селищної ради, для яких відновлення міського статусу має особливе значення.

Олика є адміністративним центром Олицької територіальної громади Луцького району. Попри те, що чисельність населення Олики становить 3750 людей, що є меншим за необхідні для статусу міста 10 тисяч, Верховна

Рада застосувала спеціальну процедуру. В обґрунтуванні рішення зазначено, що це зроблено з метою «відродження історичної справедливості та повернення Олики до категорії міст».

Історія Олики сягає глибокої давнини, перша згадка про неї в літописах датується 1149 роком. У 1564 році Олика отримала Магдебурзьке право та власний герб, що було підтверджено сеймо-

вою конституцією 1763 року.

Олика справедливо вважається одним з історично цінних населених пунктів України, будучи внесеною до відповідного списку. Місто славиться своєю багатогранною історико-культурною спадщиною, серед найвідоміших пам'яток – величний Олицький замок, Колегіальний костел Святої Трійці початку XVII століття, а також старовинний костел Петра і Павла середини XV століття, який вважається одним із найдавніших храмів Волині. ■

■ На лінії вогню

«Танки на полі бою – це надзвичайно могутня сила!», – переконаний захисник Василь.

«Вороги, яким вдалося вижити, втікали хто в чому та верещали, як різані...»

Командир танкового взводу танкового батальйону 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого на ім'я Василь уже не уявляє свого життя без танків

Надія ЗАМРИГА, майор, начальник відділення комунікацій 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого

— Ми їхали у бій на танку Т-64 назустріч російським колонам. Минали багато сіл та містечок. І в кожному з них місцеві жителі виходили на узбіччя доріг і проводжали нас у бій молитвами... А ми дивилися на них і не могли стримати сліз, хоча з усіх сил намагалися бути стриманими та сконцентрованими.

■ У номері!

20-го квітня під час виконання робіт на пожежі неподалік села Мушні Рокитнівської громади на Рівненщині тракторист Клесівського надлісництва у темряві, ймовірно, заїхав на заміновану територію

Фото: Відділення комунікацій 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого.

«Танки на полі бою – це надзвичайно могутня сила!», – переконаний захисник Василь.

«Вороги, яким вдалося вижити, втікали хто в чому та верещали, як різані...»

Так Василь, командир танкового взводу танкового батальйону 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, пригадує переддень боїв за

був навідником нашого Т-64, тож так вгатив з гармати, що башта російського танка відлетіла в поле. За мить його долю повторив інший танк ворога.

«Василь каже, що вдвох служити простіше: можливість хоча б інколи бачити близьку людину додає неабияких сил.»

Макарів у перші дні повномасштабного вторгнення у 2022 році. Згодом його екіпаж зійшовся у бій з двома російськими танками нового покоління. Але кількісна й технічна перевага не врятувала ворога від люті Князівських велетів-танкістів!

— Росіяни приготували засідку. Вони вкопали танки збоку від шляху нашого просування, щоб вдарити, коли ми проїжджатимемо повз. Та я помітив їх раніше: зокрема по слідах гусениць, які вони не замаскували. Тоді я

За роки повномасштабного вторгнення Василь виконував різні ролі в екіпажі – був навідником, механіком-водієм, командиром танка. Позаду – фронтові шляхи Київщини, Миколаївщини, Донбасу... Тепер підрозділ Василя нищить ворога на Харківщині.

На бойовому рахунку воїна і його побратимів немало «жирних» цілей, серед них і командний пункт противника.

— Розвідка передала інформацію, що в одному з

будинків розмістився пункт управління ворога, який добряче охороняли, у тому числі бронетехнікою та дронами. Та це не завадило моему екіпажу рознести російський прихисток. Потім те місце зачистила наша піхота. Хлопці знайшли там чимале сховище зброї, а ще визволили з підвалу господаря оселі: росіяни тримали його там, поки жили в будинку. Пізніше чоловік розповів, що вороги, яким вдалося вижити після нашої атаки, тікали хто в чому та верещали, як різані.

Тепер Василь не уявляє свого життя без танків. Воїн з гордістю каже, що на полі бою – це надзвичайно могутня сила!

— Я розпочав службу у танкових військах у 2015 році. До цього жив цивільним життям і ніколи не цікавився бронетехнікою. Тепер я люблю танки і все, що з ними пов'язане: міць, звук, руйнівний постріл... Останнього росіяни бояться, як вогню, бо не можуть зреагувати на нашу атаку: спочатку відбувається «прильот», а вже потім лунає звук пострілу...

З Князівською бригадою пов'язане і кохання Василя – дружина Валентина, інструктор з тактичної медицини. Василь каже, що вдвох служити простіше: можливість хоча б інколи бачити близьку людину додає неабияких сил.

Воїн жартує, що, у разі якщо треба буде «підлатати», то ніхто цього не зробить дбайливіше за власну дружину, яка має великий досвід у цій справі.

Ще одна мотивація для Василя – це син Ілля, який лишився разом із бабусяю на Волині. Йому виповнилося сім років. Хлопець залюбки ділиться з батьком своїми успіхами та шкільними історіями по телефону. А опісля кожен продовжує свою роботу: Ілля – навчання, а Василь – бити та гнати ворога, щоб його син ріс у мирній країні, будував щасливе життя та ніколи не бачив війни. ■

■ Пульс тижня

«Працюємо далі для Перемоги!».

Мер Нововолинська відвіз на фронт не тільки пасочки

Очільник Нововолинської громади Борис Карпус разом із заступником Миколою Пасевичем і водієм Богданом Ясінчуком відвідали наших захисників на різних напрямках фронту

Ігор БУГ

«Побували в бійців і командирів 100-ої, 14-ої, 68-ої егерської, 115-ої бригад, окремого президентського полку ім. Богдана Хмельницького та 3-го прикордонного загону, зустрілися з нашими земляками.

Військовим передали: квадрокоптери Mavic 3 Pro і 3T, FPV дрони різної комплектації, зарядні станції та генератори, а також відремонтоване авто.

Звісно, завезли нашим захисникам і святкових смаколиків від Благодійної їдальні та паски від пекарні «Ваш лаваш». Від усієї Нововолинської громади подякував військовим і привітав зі святом Воскресіння Христового.

Взяли і нові запити на квадрокоптери та інше необхідне обладнання.

Дякую всім, хто допомагав організувати поїздку.

Працюємо далі для Перемоги!», – повідомив Борис Карпус. ■

Намагався підкупити прикордонника – і втекти у Польщу

Днями правоохоронці в міжнародному пункті пропуску «Устилуг» затримали громадянина України, який запропонував військовослужбовцю Державної прикордонної служби 1500 доларів США за сприяння у незаконному перетині державного кордону

Соломія МУЗИЧКО

Напередодні 51-річний житель Черкаської області, який оформив документи нібито для супроводу дружини з ІІ групою інвалідності, звернувся до прикордонника з пропозицією внести до бази даних фіктивну інформацію про спільний виїзд подружжя за кордон. Насправді жінка на даний час перебуває у Великобританії та не планує повертатися на Батьківщину.

Проте він натрапив на принципівну позицію охоронця кордону. Відповідно до політики нульової толерантності до корупції, яка є невід'ємною частиною роботи ДПСУ, прикордонник негайно повідомив про спробу підкупу. Завдяки його діям факт правопорушення був задокументований у повному обсязі.

Правоохоронці затримали чоловіка у пункті пропуску під час передачі вказаної суми.

Затриманому черкасцю повідомлено про підозру за ч. 3 ст. 369 Кримінального кодексу України – пропозиція або надання неправомірної вигоди службовій особі та обрано запобіжний захід у вигляді 60 діб домашнього арешту в нічний час, інформує Західне регіональне управління Державної прикордонної служби України – Західний кордон. ■

Протягом великої війни місто Володимир виділило для легендарної Третньої штурмової бригади майже 18 мільйонів гривень. За словами мера Ігоря Пальонки, допомога цьому підрозділу триватиме і надалі.

У Нововолинську біля траси зведуть торговий центр. На вулиці Княгині Ольги, біля повороту на третю шахту, розпочалися підготовчі роботи до будівництва закладу.

Україна за підсумками минулого року збільшила експорт сільськогосподарської продукції до Європейського Союзу на 11%.

Під час гасіння пожежі у лісі двоє людей пігірвалися на міні

Світлана ДУМСЬКА

У результаті вибуху постраждали двоє людей, повідомили у філії Поліського лісового офісу.

Це сам працівник надлісництва, який отримав травми середньої важкості. І місцевий житель, який добровільно допомагав у гасінні пожежі. Він зазнав тяжких травм.

Обох постраждалих доставлено до Рокитнівської центральної районної лікарні.

Наразі обставини події з'ясовуються у взаємодії з відповідними службами. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебін, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі стелярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений додаток до диплома спеціаліста (серія ВС № 21160642), виданий 27.06.2002 р. Волинським державним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Сташук Сергій Володимирович, вважати недійсним.

■ Незагойна рана

Батько 5 дітей Роман Печерський міг не йти на війну...

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

-Ми з Ромою зустрілися, коли мені було шістнадцять років, – пригадує Ольга. – Я – з Олики, він – із села Залісочче, що зовсім поряд. Був старший від мене на шість років, три місяці й один день. Так детально вираховувала, бо чула від людей, що, мовляв, у вас же така велика різниця у віці. Мені тоді й самій здавалося, що Роман – дуже дорослий мужчина: я в дев'ятому класі навчалася, а він уже їздив на заробітки. Цьому дорослому чоловікові хотілося мати сім'ю. І, як мені виповнилося сімнадцять, Роман запропонував руку й серце. По суті, постало питання – подальше навчання чи заміжжя? Я вибрала Рому – сказала: «Так» своєму коханому.

Спогади – про їхнє весілля в 2003-му «було вночі в Олиці – в мамі, гостей – на триста!», про народження в наступному році найстаршої доньки, яку назвали Дариною. А ось, до речі, наймолодшій донечці Печерські дали ім'я мамі. Тепер у їхній родині – аж три Ольги. З цього приводу вдова каже:

– Діа чоловіка, як він сам говорив, це ім'я було найкращим. Його носить і наша онука.

«Я НАСТІЛКИ ЛЮБИЛА СВОЮ ОЛИКУ, ЩО ЗАГІТУВАЛА ЧОЛОВІКА, АБИ МИ ПОВЕРНУЛИСЯ СЮДИ»

Ольга мріяла про спеціальність психолога. Але оскільки на дев'яти класах її середня школа закінчилася, то про цю мрію довелося забути. Та все ж вона здійсниться через двадцять літ. Коли Роман загинув, жінка вивчалася на психолога, принаймні, щоб самій собі допомогти жити після такої неоправданної втрати і, незважаючи ні на що, наповнювати життя дітей позитивними емоціями...

А тоді, коли ще тільки йшло до весілля, Ольга з думкою, що треба мати якусь спеціальність, вирішила вчитися в Луцьку на секретаря-оператора. В обласний центр перебрався й Роман, щоб бути поряд зі своєю обраницею, винаймаючи житло в будинку по сусідству з тим, де квартирувалася Ольга, знайшов роботу на будівництві. Після одруження в них по-різному складалося: то Ольга була трохи в невістках, то Роман – у приймаках.

– Якийсь час ми, вже як молода сім'я, в Луцьку жили. Але я настільки любила свою Олику, – каже Ольга, – що загітувала чоловіка, аби ми повернулися сюди. У нас тоді була одна донька – Даринка. Мені хотілося мати більшу сім'ю – а дітям же краще в невеличкому селищі, де чисте повітря. Я мала свій бізнес. Але він вимагав багато часу, тож, коли наше сімейство поповнилося – були вже Маріанна й Михайл, я бізнес «згорнула» і пішла на роботу в Олицький дитячий садочок. Працювала касьянкою, та оскільки вмію шити, то охоче допомагала вихователям створювати різні костюми, зокрема новорічні, бо ж то цікаво – постійний розвиток. Ну а в Романа проблем із пошуками роботи ніколи не було – його люди самі знаходили. У нього, знаного майстра, запис замовлень був на-

І батько нареченої зміг благословити молодят – після важкої контузії він приїхав із передової на декілька днів додому.

Скоро два роки мину, як загинув Роман Печерський.

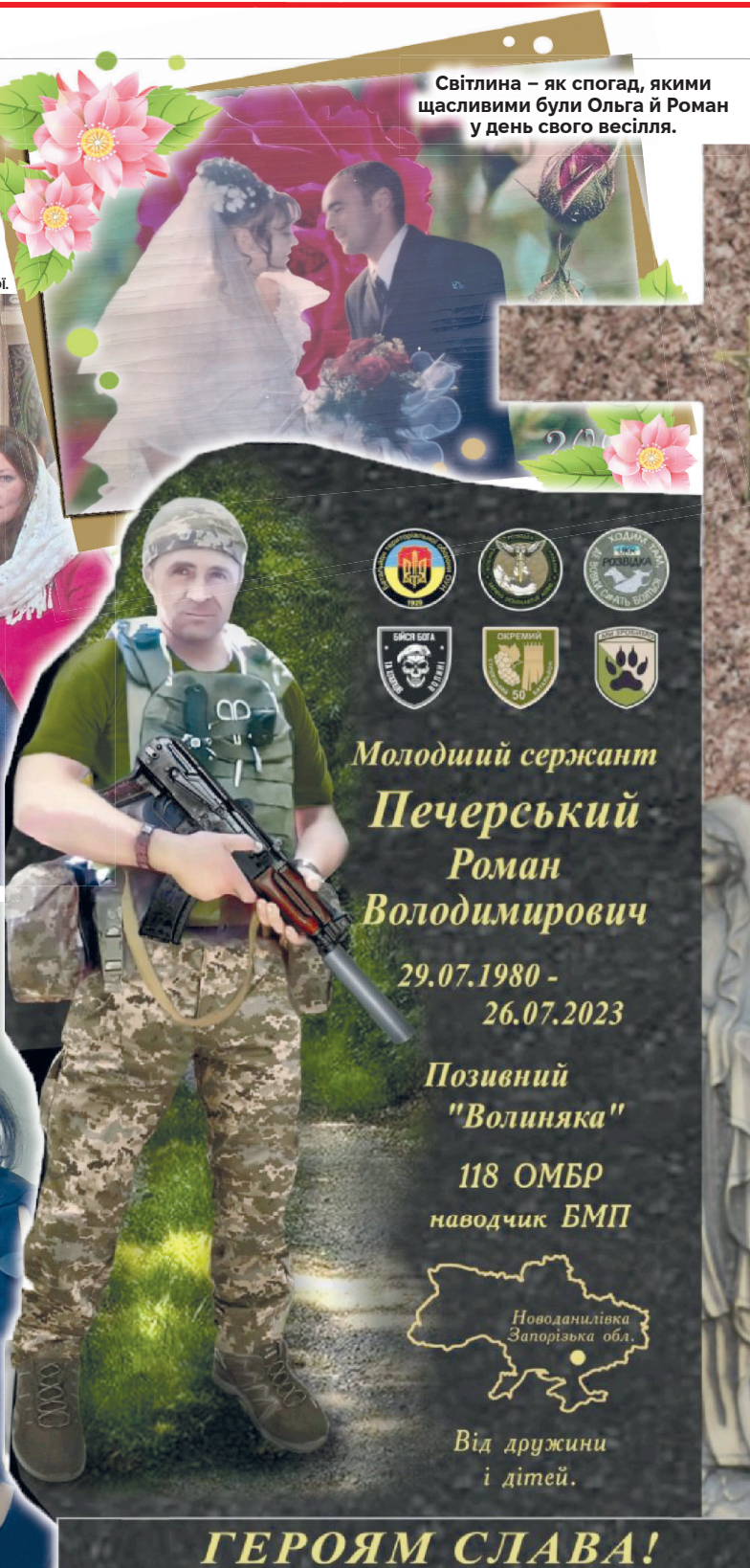
перед мінімум, як на пів року. Мені дуже дорогий наш Свято-Вознесенський храм, бо ж його закладав мій чоловік.

І в хаті Печерських, де ми зустрілися з Ольгою, все зроблено руками чоловіка. Тепер, коли Романа нема, жінці особливо дороже все те, в що він уклав і працю, й душу. І боляче, що коханий вже ніколи не відкріє двері, не зайде.

«КОЛИ НАРОДИЛАСЯ НАЙМОЛОДША ДОНЬКА, РОМАН БУВ УЖЕ ДОБРОВОЛЬЦЕМ ПІД ІЗЬМОМ»

Ольгі запам'ятався лютий 2014 року: – Роман дуже рвався у Київ, на Майдан. А у нас вже було троє дітей! І ось чисто випадково зустріла його на вулиці вже з рюкзакком. Тоді просто впростила чоловіка не їхати на Євромайдан. Якось вернула додому. А на ранок наступного дня, 20-го лютого, був розстріл хлопців. Роман це бачив по телевізору й говорив: «Так, мене вже не було б». І я про це думала, знаючи свого чоловіка, – він нізачо не стояв би десь осторонь, бо не з тих, хто може «чужими руками жар загрібати».

Як почалася повномасштабна війна, чоловік уже не залишив роботи ніколи не було – його люди самі знаходили. У нього, знаного майстра, запис замовлень був на-

Фрагмент надмогильного пам'ятника.

мин. На одному зі знімків – пам'ятна подія – день весілля їхньої Дарини, яке було 22 травня 2022 року (навчалася донька на регентсько-му відділі Волинської православної богословської академії, вийшла заміж за священника й тепер живе в Львівщині). Зміг благословити молодят і батько нареченої – після важкої контузії Роман Печерський приїхав із передової на декілька днів додому. Наймолодшій доньці тоді було два місяці – півтораріч-

«Побратим із дружиною очікували дитину. Знаю, що в них народився син, і його назвали Романом – на честь мого чоловіка.»

ною була дівчинка, коли тата не стало. А ось онуку – ту, вже третю Ольгу в їхній родині, він побачив лише на першій в її житті світлині, яку дружина переслала йому на вайбер відразу після того, як крихітка з'явилася на світ. Тобто, за декілька днів до його загибелі.

«ОЛЬГО, Я ЦЬОГО РАЗУ ДОВГО ТАМ НЕ БУДУ»

Востаннє вони зустрілися в липні 2023 року.

– Днів на чотири приїжджав Рома додому, – розповідає Ольга. – 22 липня повертався в частину, і вже тоді моє серце, мабуть, щось недобре передчувало. Дуже бо-лісним було наше прощання на

Ольга показує копії свідоцтв про народження чотирьох доньок і сина, які так і пролежали лише на першій в її житті світлині, яку дружина переслала йому на вайбер відразу після того, як крихітка з'явилася на світ. Тобто, за декілька днів до його загибелі.

Виконувач обов'язків директора та художнього керівника Волинського академічного обласного театру ляльок Вадим Хайнський отримуватиме стипендію Президента України. Нею відзначають молодих письменників і митців у сфері музичного, театрального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва.

району Запорізької області. Коли мова зайшла про те, як Ольга дізналася, що її коханого чоловіка вже нема, жінка пригадала їхні телефонні розмови за час служби:

– Якщо рідна тобі людина на війні, то ти вдень і вночі живеш у постійній тривозі. Бо як спокійно спати, коли в будь-яку мить може прийти незворотна біда, коли надія – лише на Бога? Якщо Роман не був на позиції і міг говорити, то ми з ним годинами спілкувалися. Він, зазвичай, щодня телефонував, а то чомусь не вийшов на зв'язок. Я зразу відчула – щось «не так». Його мама мене заспокоювала, мовляв, не треба робити паніки, поки ще нічого невідомо, але мене вже не можна було зупинити. Зате-лефонувала побратимові чоловіка. Запитала про Романа – де він, що з ним? Відповідь була коротка: «Я не знаю». Хоч, думаю, він просто не хотів, щоб про найстрашніше я почула від нього. Дав мені номер телефону, за яким я мала подзвонити. Це був командир. Набираю, представляюся і чую: «Волинська» загинув». Навіть не прізвище назвав, а позивний, з яким воював Роман із самого початку. І в його голосі був такий спокій (втрати на передовій – мабуть, звичне явище), що я впала в істеріку – плакала й кричала: «Що ви говорите? Цього не може бути! В нього – п'ятеро дітей!..».

«А ТИ Ж ТОЙ ХРАМ З ЛЮБОВ'Ю БУДУВАВ, А Я У ПАМ'ЯТЬ ШІСТЬ ПРИДБАЛА ДЗВОНІВ...»

Загинув Роман 26 липня, 28-го дружина вже мала офіційне сповіщення. А привезли його із Запоріжжя додому 2-го серпня. Тоді й хоронили. Ольга не може пригадати, як минули ті дев'ять днів очікування. Вона до останнього не хотіла вірити, що чоловіка вже нема. І коли ще мала хоч краплю надії й шукала його, то просила в Бога одне: «Господи, хай він вернеться без рук, без ніг – тільки б був живий!»

– Я їхала до Луцька на опізнання, – каже жінка, – й зі мною був побратим Романа, з яким вони свого часу служили в розвідці. Ми з ним спілкувалися. Виявилось, що побратим із дружиною очікували дитину. Знаю, що в них народився син, і його назвали Романом – на честь мого чоловіка. Побратим живе в Луцьку. Ще служить, але вже далі від гарячих точок, бо має чотири контузії, проблеми із зором, слухом.

Скоро мину два роки, як загинув Роман Печерський. Незважаючи на те, що діти ще малі й потребують багато уваги, Ольга старається бути причетною до того, чим живе сьогодні Україна. По можливості – волонтерить, долучається до благодійності, коли йдеться про розбудову храму, який закладав її чоловік. У вірші, який викрабовано на пам'ятнику, є такі рядки: «А ти ж той храм з любов'ю будував, А я у пам'ять шість придбала дзвонів, Той дзвін почуєш навіть в небесах. Вони дзвонитимуть для тебе, мужий воїн».

– Мій Роман загинув, – каже вона, – віддав життя, як і багато інших воїнів-Героїв, за Україну. І я хочу, щоб ця велика жертва була не даремною, щоб наші діти мали квітучу країну...

Ольга показує свої картини, на одній з яких – саме така, квітуча Україна. В кімнаті стоїть мольберт. Коли чоловік загинув, то вона почала малювати. Своєї роботи віддає на благодійні акції зі збору коштів на допомогу нашим захисникам. Бо в такий час живемо, що ти якщо не воюєш, то працюєш на фронт.

■ Болить!

Чому подвиг Героїні оцінюється словами: «Що, мужиків мало було на «гражданці»?»

На сайті Президента України зареєстровано петицію №22/242176-еп. За цими невідомими цифрами – не тільки вмовляння: уродженка села Обенижі Ковельського району Ольга Созонюк просить підтримати петицію про присвоєння найвищого почесного звання держави – Героя України (посмертно) – своїй сестрі-близнюці, бойовому медику, сержанту Олені Созонюк, а й... невимовний розпач і жага до справедливості. Це й наштовхнуло мене на лист до авторки петиції

Олена ЗУБ

«Доброго дня Вам, незнайомо мені пані Ольго! У ці дні я звернула увагу на прохання підтримати Подвиг Вашої сестри-близнючки. Оскільки мені було мало що відомо про бойову медицину Олену Созонюк, то вирішила знайти про неї якомога більше інформації. У тому числі – з ваших дописів та інтерв'ю. Тепер знаю, що торкнулася не тільки героїчної історії, а й... болю, кривди, нерозуміння... Тому й вирішила поділитися деякими думками з вами...

...Війна почалася для Вашої сестри не 2022-го – після повномасштабного вторгнення, а 2015-го, коли Олена Созонюк добровільно вступила до лав ЗСУ. Жаль, що були такі, хто не розумів її подвигу, її любові до України. Вони казали: «Що, твоя близнючка пішла в армію, щоб знайти чоловіка?».

Пліткарі не знали чи не хотіли знати, що Олена з дитинства бажала стати війсьською. На шляху до цієї мрії вона не зважала на проблеми зі здоров'ям.

■ Побачення з Волинню

Слава про кошики з Ковеля уже лине по всій Україні

З любові, натхнення, творчості та великої праці складається кожна композиція, створена місцевими освітянами для фестивалю-конкурсу «Писанко, дивуй»

Лія ЛІС

Уже вчетверте колективи ковельських шкіл, садків, позашкільля створили композиції до Пасхальних свят. Кожного року умови творчих змагань змінюються. Цього разу в парку Шевченка встановили 37 великодніх кошиків, зроблених зі смаком, українських кольоритом, наповнених змістом та ідеями. Заступниця міського голови Наталія Маленицька, яка є ініціатором фестивалю та головою журі, каже, що потенціал творчості і майстерності колективів закладів освіти невичерпний. Поступ що-

Медицина Олена Созонюк загинула під час бою, рятуючи життя побратимів.

«Що, мужиків мало було на «гражданці?» – не вгамовувались інші, прагнучи обезцінити її рішучість і замаскувати свій страх. «Навіщо ти туди пішла, тож тебе ніхто не посилав», – добивали «щирим» співчуттям інші.

Шкода, що Олена не може їм на це відповісти. Бо Ваша сестра навки залишилася 28-річною. Але за таке коротке життя вона рятувала сотні людей. Сотні! І навіть загинула, допомагаючи іншим, під танковим обстрілом...

В своїх інтерв'ю пресі, Ви, Ольго, розповідали, що в Олені був коханий. Він не зробив їй пропозиції руки і серця попри те, що був

біологічним батьком їх спільної дитини. Хтосна, що стало причиною цього, адже він теж воював і віддавав своє життя за Батьківщину.

«Навіщо ти туди пішла, тож тебе ніхто не посилав», – добивали «щирим» співчуттям інші.

Хай, як би там не було, але є одна приємна новина: Вашій племінниці Оксанці невдовзі виповниться

Ці великодні інсталяції – зачаровують! Тому охочих сфотографуватися біля диво-кошиків було чимало.

У день відкриття фестивалю «Писанко, дивуй» було зібрано для воїнів ЗСУ 177 тисяч 450 гривень.

разу очевидний. «Але головне завдання цього конкурсу не визначити переможців, а додати нам усім ве-

ликодної атмосфери, тепла, затишку, позитивних емоцій, яких нам сьогодні так бракує, – каже пані Наталія. – Тому за-

шість. Вона – продовження її мамі Олені. Хоча прихід донечки на цей світ теж виявився непростим. Вона народилася передчасно, тож перші свої дні провела в лікарні під скляним «куполом» – кювезом для недоношених. Нині, дізнаюся з соцмереж, вона вся – в Олену: така ж метка й смілива.

«Погана мама, бо кинула дитину», – тим часом знайшли нову причину недоброзичливці обезцінити подвиг Героїні, яка пішла на фронт, і, навіть, уже будучи вагітною, виносила поранених із поля бою...

Доречно ж Ви кажете, що Олена не могла інакше: побачивши вбитих ворогами дітей на звільненій Київщині, прагнула зробити все, щоб тільки її власна дитина не постраждала.

Тому й повернулася на фронт, щоб не перекладати свою місію на плечі інших.

Як би не було важко, вона не опускала рук, навіть всупереч осуду оточуючих. Дикого осуду за те, що не могла не допомогти побратимам.

Що там звання Героя України! Олена Созонюк варта, щоб на її честь хоча б назвали вулицю, якою вона прямувала до школи чи в університет. Ваша ж бо сестра стала професійною військовою ще в 23 роки й зробила цей крок свідомо, з чіткою підготовкою. Вона стала у найважчий для держави момент Героїною!

Тож, Ольго, бажано, аби люди підписали Вашу петицію. Оскільки, вона логічна і справедлива. Україна має гідно вшанувати своїх Героїв. «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (Івана: 15:13).

Ці слова, пані Ольго, – саме про Вашу Олену. Дякую, що не даєте забути її Подвиг.

Р.С. Дорогі читачі, від імені журналістів газети «Волинь» звертаюся і до Вас з проханням підтримати петицію Ольги Созонюк. Її можна зробити за цим QR-кодом: ■

17 квітня 2025 року в Луцьку було зафіксовано новий рекорд максимальної температури повітря, – стовпчик термометра піднявся до +26,3°C. Це значення перевищило попередній рекорд для цього дня, який був зафіксований у 2016 році і становив +24,0°C.

13 квітня на 106-му році життя перестало битися серце Федора Урженка з Рівного – останнього учасника Другої світової війни, який проживав у цьому місті.

Виконувач обов'язків директора та художнього керівника Волинського академічного обласного театру ляльок Вадим Хайнський отримуватиме стипендію Президента України. Нею відзначають молодих письменників і митців у сфері музичного, театрального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва.

■ Пульс тижня

Алкоголь і ніж: пасинок поранив вітчима під час застілля

20 квітня, близько 18 години, до поліції надійшла інформація про те, що у селі Межисить Ковельського району між двома місцевими жителями, під час розпивання алкогольних напоїв, виник конфлікт

Любов ВОЛИНЮК

Розбірки завершилися різаниною. На місце події прибули медики та слідчо-оперативна група. Поліцейські встановили, що 28-річний чоловік під час сварки наніс декілька ударів кухонним ножом своєму 39-річному вітчиму. Потерпілого з множинними ранами ушпитали для надання невідкладної медичної допомоги. Правопорушника затримали в порядку ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України. Слідство розпочало кримінальне провадження за ч. 1 ст. 121 Кримінального кодексу України – умисне тяжке тілесне uszkodження. Нападнику загрожує до 8 років позбавлення волі. ■

Продаж і вживання психотропів у гаражах: наркодилер отримав реальний термін

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Ковельської окружної прокуратури, суд визнав 36-річного жителя Ковеля винуватим у вчиненні незаконного придбання, зберігання з метою збуту та збуту особливо небезпечної психотропної речовини, а також неодноразового надання приміщення для її незаконного вживання

Наталка МУРАХЕВИЧ

Доведено, що упродовж січня-березня 2023 та вересня-листопада 2024 року судимий уже чоловік збував у Ковелі психотроп RVP та дозволяв охочим вживати його у себе в гаражі, у гаражному кооперативі «Машинобудівник», де було усе необхідне для цього обладнання. Суддя В'ячеслав Лесик призначив обвинуваченому Івану К., який перебуває під вартою, покарання у виді чотирьох років та шести місяців позбавлення волі із конфіскацією майна та штрафу в розмірі 34 тисячі гривень. ■

■ **Погода**

На Волинь ідуть дощі та нічні заморозки

Із 23 квітня погоду в нашому краї зумовить циклон з півночі Атлантики. У зв'язку з цим очікуються невеликі короткочасні дощі, подекуди грози

Галина ШВАБЮК

Вітер зміниться на північно-західний. Температура знизиться до +19...+24 °С вдень, інформує Волинський гідрометеоцентр. У четвер, 24-го квітня, – можливі тумани, невеликі дощі та грози, нічна температура +7...+12 °С, вдень +19...+24 °С. У п'ятницю, 25-го квітня, – помірний дощ вдень, місцями грози. Температура вдень +17...+22 °С градусів. У суботу, 26-го квітня, – вночі можливі дощі з грозами, а вдень — без істотних опадів. Температура знизиться до +9...+14 °С вдень, уночі +4...+9 °С. У неділю, 27-го квітня, – синоптики прогнозують припинення опадів і ймовірність заморозків – на поверхні ґрунту можливо до -3°С. Вночі температура опуститься до 0...+5 °С, вдень – +8...+13 °С градусів. Аграріїв і дачників попереджають: наприкінці тижня варто вжити заходів для захисту рослин від похолодання. ■

Рівненська сільська громада Ковельського району лише в цьому році виділила для ЗСУ 6 мільйонів гривень, усього з початку повномасштабного вторгнення – понад 40 мільйонів гривень.

16 квітня Верховна Рада проголосувала за продовження воєнного стану та загальної мобілізації в країні ще на 90 днів – із 9 травня до 6 серпня 2025 року включно.

■ Резонанс

На Волині двох підлітків уразило струмом: один – загинув

Смертельно небезпечні ігри на залізничних коліях призвели до трагедій

Любов ВОЛИНЮК

20 квітня о 15:03 до Служби порятунку «101» надійшло повідомлення про те, що у Ковелі на вулиці Сергія Тимошенка, 13-річного школяра вразило струмом на вагоні-цистерні, яка знаходилася на залізничній колії. На момент прибуття рятувальників 4-ї державної пожежно-рятувальної частини міста Ковель працівники залізниці знеструмили лінії. Особовий склад рятувальної служби піднявся на цистерну. Потерпілого переклали на носі, спустили на землю та передали медикам. Дитина перебувала при свідомості. Семикласника шпиталізували в лікар-

Потерпілого у Ковелі спустили на землю та передали медикам.

■ **Подробиці трагедії**

Через пожежу у пасажирському потязі на Сумщині загинув залізничник з Ковеля

Трагічна подія трапилася 18 квітня 2025 року

Любов ВОЛИНЮК

Поблизу станції Путивль спалахнув пасажирський поїзд №115 «Суми-Київ». «Через пожежу у вагоні загинув залізничник, серед пасажирів постраждалих немає. Пожежу локалізовано, причини встановлюються», – поінформували в Укрзалізниці. Поїзд продовжив рух до Києва без 4 відчеплених вагонів. Всіх пасажирів пересадили на вільні місця в інших вагонах, затримка становила близько години. Як розповіли в ДСНС України, пасажирі намагалися загасити полум'я вогнегасниками, але коли вогонь набрав сили – звер-

Пожежа забрала життя начальника поїзда пасажирського вагонного депо Ковель Віктора Біліча.

нулися до рятувальників. Ковельчанка Тетяна Панечко, яка працює на заліз-

У Віктора залишилася родина, в якій виховується два неповнолітніх сина.

ниці, повідомила у Фейсбукці, що у цій пожежі загинув її колега – начальник поїзда

пасажирського вагонного депо Ковель Біліч Віктор Володимирович.

Він народився 20 квітня 1984 року в Ковелі. Тут і мешкав з родиною. Після закін-

нений заклад із опіками I-II ступеня 80% поверхні тіла. Цього ж дня трапився ще один такий нещасний випадок і, на жаль, закінчився трагічно. Підліток, який заліз на цистерну на запасних коліях станції «Цумань» – загинув.

Семикласника шпиталізували в лікарняний заклад із опіками I-II ступеня 80% поверхні тіла.

Правоохоронці звертаються до батьків, вихователів, вчителів та дітей: не наближайтеся до залізничних об'єктів, не залазьте на вагони чи інші елементи інфраструктури. Пам'ятайте, що навіть без дотику до дровів високої напруги існує ризик ураження струмом. Бережіть життя! ■

чення Здолбунівського професійного ліцею залізничного транспорту у червні 2004 року, прийшов працювати провідником. У травні 2013 року Віктора Біліча призначено начальником потягу. За час роботи зарекомендував себе дисциплінованим, працелюбним, вимогливим до членів поїздної бригади. У Віктора залишилася родина, в якій виховується два неповнолітніх сина. ■

■ **Отакої!**

Підприємець заплатить 595 тисяч гривень за контрабанду деревини

За матеріалами детективів ТУ БЕБ у Волинській області суд виніс обвинувальний вирок у кримінальному провадженні щодо незаконного експорту деревини до країн Євросоюзу

Любов ВОЛЯНЮК

За даними слідства, поставання лісу за кордон організував місцевий підприємець, який спеціалізується на експорті лісоматеріалів. Для оформлення митної декларації він подав документ, який містив неправдиві відомості про походження продукції.

Детективи Бюро задокументували факт використання неправдивих товарно-супровідних документів під час митного контролю у пункті пропуску та упередили незаконне вивезення лісу за кордон. За результатами обшуків двох автомобілів, якими транспортували деревину, було вилучено 79 кубічних метрів лісоматеріалів. Суд визнав підприємця винним за ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст.

201-1 Кримінального кодексу України (закінчений замах на контрабанду, переміщення через митний кордон України з приховуванням від митного контролю інших лісоматеріалів, заборонених до вивозу за межі митної території України). Йому призначено покарання у вигляді штрафу в розмірі 595 тисяч гривень. Вилучені лісоматеріали конфісковано в дохід держави. ■

Сума залучених громадами Волині податкових надходжень за підсумками першого кварталу 2025 року – понад 2,4 мільярда гривень платежів. Це на 21,7 відсотка (або на 433 мільйони грн) більше проти аналогічного періоду минулого року.

Близько 10 тисяч осіб перебувають у полоні в росії, а кількість зниклих безвісти становить близько 63 тисячі. Про це повідомив уповноважений з питань зниклих безвісти за особливих обставин Артур Добросердов.

Україна завершила сезон відбору газу зі сховищ на рівні 0,68 млрд кубометрів – найнижчому за всю історію роботи. Про це інформує «Інтерфакс-Україна».

■ Про це говорять

«Не по-Божому»: священник не пустив до церкви тіло загиблого Героя

Йдеться про конфлікт у Тоболах Камінь-Каширського району, який виникнув тут у зв’язку з похованням сержанта Олега Пронцевича, котрий загинув 8 квітня 2025 року під час виконання бойового завдання щодо захисту територіальної цілісності та незалежності України в районі міста Покровськ Донецької області

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На минулому, перед-великодньому тижні дружина воїна-Героя Ірина Пронцевич на своїй фейсбук-сторінці поділилася наболілим: «Сьогодні ми-нає 9 днів, відколи не стало Олега. Ми згадували його в молитвах – тут, у Луцьку, в багатьох селах і містах Украї-ни, і навіть за її межами. Єдине місце, де про нього не згада-ли, – це церква в його рідно-му селі.

У своєму горі рідні Олега звернулися до храму в Тобо-лах Камінь-Каширського ра-йону. Вони повідомили свя-щенника про загибель мого чоловіка й попросили від-співати його. Олег хотів бути похованим з священним обрядом Української Право-славної Церкви Київського Патріархату.

До служби також просили долучитися Віктора – людину, яку я не можу назвати свя-щенником, адже він заборон-ив не лише заносити тіло Олега до церкви, а й навіть відспівати його біля храму. Я не знаю, як така людина може проповідувати щось іншим. Не знаю, коли це припинит-ся і хто має поставити крапку. Але знаю точно: такі люди не мають бути у святому місці. Бо коли ти говориш про Бога, а водночас сієш ненависть і злість – це не шлях Господній. Олег захищав Україну. Захи-щав і його, і його родину. А теп-ер ця людина має нахабство говорити подібне рідним, які втратили найдорожче. Це не просто не по-людськи – це не по-Божому. І точно не по-свя-щенницьки.

Я дуже дякую всім, хто

У березні 2022 року Олег Пронцевич став на захист української землі від російських окупантів і віддав життя за Україну.

Таким було їхнє щастя...

щиро співчував, хто писав слова підтримки, був поруч під час похорону, молився разом із нами. Ви – світло. І якщо ви дійсно поважаєте Олега, його самопожертву за-для вашого майбутнього, пле-каєте його світлу пам’ять, але водночас збираєтеся йти до цієї церкви святити пасхаль-ний кошик – подумайте, будь ласка, ще раз. Подумайте, чи хочете ви святити паску в міс-ці, де панує така дволикість. У храмі, де людина, яка мала би бути духовним провідником, вважає себе вищою за інших. Де йому кажуть, що церква належить громаді, а він по-водиться так, ніби це його – особиста власність.

Нехай Бог буде там, де є любов. Не страх. Не гординя. І точно не ненависть.

ЛЮДИ, які стоять на захи-сті нашої країни і які віддали своє життя борючись за її не-залежність, не заслуговують на таке ставлення. Я хочу, щоб про це дізналися всі. Хочу, щоб щось у цьому світі змі-

нилося. І якщо хтось чекав на знак – можливо, це саме він».

На жаль, за роки повно-масштабної війни такий кон-флікт уже не перший в Україні, зокрема й на Волині. Знаючи, що староста села Тоболи На-талія Балик – одна з тих мам, у яких війна забрала найдо-рожче (торік у серпні в нашій газеті була публікація про її сина Олександра Чирука, ко-трый віддав життя за Україну «Мамо, не ображайся: я – під військкоматом...»), ми зверну-лися за коментарем до пані Наталії. Після телефонних дзвінків вона сказала, що це питання не залишиться поза її увагою, його обов’язково прокоментує, але... пізніше. А зараз, як висловилося, «чітко для себе вирішила, що до Великодня ніяких коментарів не даватиме». Мовляв, навіть у групі села нічого не писала – «хай люди спокійно святку-ють»...

Що ж – сподіваємося, що староста села і як пред-ставник влади в селі, яка

Одна з тих незабутніх митей, коли вони були разом, – тато, мама і донька Анна.

представляє інтереси його мешканців, і як мама заги-блого Героя свою думку ще висловить. А поки що скорис-таємося відгуками на допис Ірини Пронцевич у фейсбу-ці: «Крапку мають поставити самі люди і припинити ходи-ти до храмів УПЦ!», «Поки в головах наших людей щось не зміниться, до тих пір бу-дуть такі віктори (спеціаль-но пишу з маленької букви) і йтимуть до них люди. Це ж не їхні родичі гинуть, не їхні

«Крапку мають поставити самі люди і припинити ходити до храмів УПЦ!»

сини чи чоловіки захищають нас. Вони несуть свої кров-но зароблені гроші у церкви МП і тим самим підтримують кірюшу», «Ганьба не лише священнику, а й людям, які туди ходять...», «Люди схаме-ніться! Женіть геть ту нечисть з церкви! Хай їдуть в росію до малахова!», «Ганьба тому чоловіку, що називає себе священником Тоболівського храму! Одумайтесь прихо-жани!», «Може, ще комусь відкриються очі на те, за що і за кого гинуть наші ГЕРОЇ УКРАЇНИ?»...

...Уродженця Тоболів Оле-га Пронцевича, сім’я якого живе у Луцьку, відспівували у Свято-Троїцькому соборі обласного центру. Поховали його на міському кладовищі у селі Гаразджа. ■

■ Пульс тижня

У Маневичах відбувся благодійний ярмарок «Великодні барви Перемоги»

Він був покликаний об’єднати громаду заради доброї справи – підтримки захисників із 100-ї окремої механізованої бригади

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Захід розпочався з вітального слова Маневичького селищного голови, який подякував при-сутнім за активну громадянську позицію та єд-ність у прагненні до Перемоги. Духовенство селища благословило ярмарок, закликаючи до миру, надії та спільного служіння добру.

Особливо зворушливою стала релігійна кон-цертна програма «З молитвою у серці», яка додала духовного піднесення всім учасникам і гостям.

На ярмарку були представлені вироби та сма-колики, приготовлені руками учнів і педагогів на-вчальних закладів, працівників культури, а також представників старостинських округів. Кожен міг придбати великодні сувеніри, випічку, декоровані писанки, що передавали тепло та любов, вкладені в кожен виріб. Додаткову атмосферу святковості ство-рювали тематичні фотозони та творчі майстер-кла-си для дітей і дорослих.

Завдяки спільним зусиллям під час ярмарку вда-лося зібрати 186 тисяч 622 гривні, які будуть спря-мовані на потреби наших воїнів на передовій. ■

Одноденний заробіток – на підтримку захисників

128-ма окрема гірсько-штурмова Закарпатська бригада, яка виконує бойові завдання на Запорізькому напрямку, висловила подяку працівникам Любешівської селищної ради за надану допомогу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Нещодавно за їхні кошти одноденного заробітку було придбано шини, запчастини та витратні матеріали для військового авто-мобіля.

За підтримку підрозділу військові вручили подяку голові селищної ради Олегу Куху. «Спо-діваємося, що наша допомога полегшує щоден-ні завдання на передовій і засвідчує турботу та єдність із тилом», — зазначив голова громади та побажав бійцям міцного здоров’я, витримки, на-дійного побратимства й якнайшвидшого повер-нення з перемогою. ■

■ Фотофакт

Спеціалісти наукового відді-лу Національного природного пар-ку «Прип’ять – Стохід» провели інвентаризацію фауни і флори в урочищах Сваловичівської дачі. В процесі спостережень виявлено такі види, як червоноокнижні лось, орлан білохвіст, ящірка пруд-ка, ящірка живородна, гадюка звичайна та інші. До речі, у заболочених місцевостях парку можна зу-стріти болотяну черепаху, яка охороняється, згідно із Бернською конвенцією. ■

■ Колесо історії

Місце знахідки – прибережна смуга річки Турія в селі Бузакі Камінь-Каширського району

Богдана КАТЕРИНЧУК

Відлам кормової частини човна, який був наполо-вину занурений у воду, виявив вчитель Бузаківської школи Володимир Остапук. Про це повідомили в Камінь-Каширському краєзнав-чому музеї.

Частину човна знайшли в кінці березня, коли рівень води в Турії впав, і він став видимим. У човна відсутня носова частина, на кормовій є значні наскрізні тріщини, збереглася перетинка. Дов-жина фрагмента – 143 см, ши-рина – 45см, глибина – 14 см.

На Камінь-Каширщині виявили частину човна-довбанки

Володимир Хмелик і Володимир Остапук на місці знайденого човна.

«Навіть незважаючи, що збережена лише частина човна, він є унікальною рід-

кісною пам’яткою місцевого суднобудування і свідком своєї епохи. Такі човни, ви-

Фото із сайту Камінь-Каширського краєзнавчого музею.

Після проведення остаточних досліджень і консервації пам’ятку представлять в експозиції музею.

готовлені з стовбура одного суцільного дерева шляхом видовбування, називаються по-різному: човен-довбан-ка, човен-однодревка або моноксил. Цей тип суден використовували з доісто-ричних часів до XIX століття. Такі низькобортні довбанки, здебільшого, служили як ін-дивідуальний транспортний плавзасіб, для риболовлі, пе-ревозення вантажів чи людей тощо», – йдеться в повідом-ленні.

Наразі фрагменти дере-вини човна відправили на радіовуглецевий аналіз у НАН України для визначення його віку й складу деревини.

«Ми (і не тільки ми, впев-нена, – величезна когорта на-уковців, поціновувачів старо-вини і просто небайдужих лю-дей!) висловлюємо безмежну

вдячність жителям села Буза-ки Володимирі Остапуку і ди-ректору ЗЗСО «Бузаківський ліцей» Володимирі Хмелику за виявлену активну й розум-ну позицію щодо збереження пам’ятки й транспортування її до Камінь-Каширського кра-єзнавчого музею», – розпові-ли працівники музею.

Після проведення оста-точних досліджень і консер-вації, пам’ятку представлять для огляду жителям і гостям Камінь-Каширської громади в краєзнавчому музеї. «Для цього ми проводимо щоден-не зрошення спеціальними хімічними препаратами для збереження деревини. На-ступний етап – дослідження, проведення експертизи й введення до наукового обігу», – зауважили наукові співро-бітники. ■

■ Колесо історії

Чому після допитів МДБ-істи відпустили «колаборанта» Івана Сахарчука, який три роки переховувався у схроні

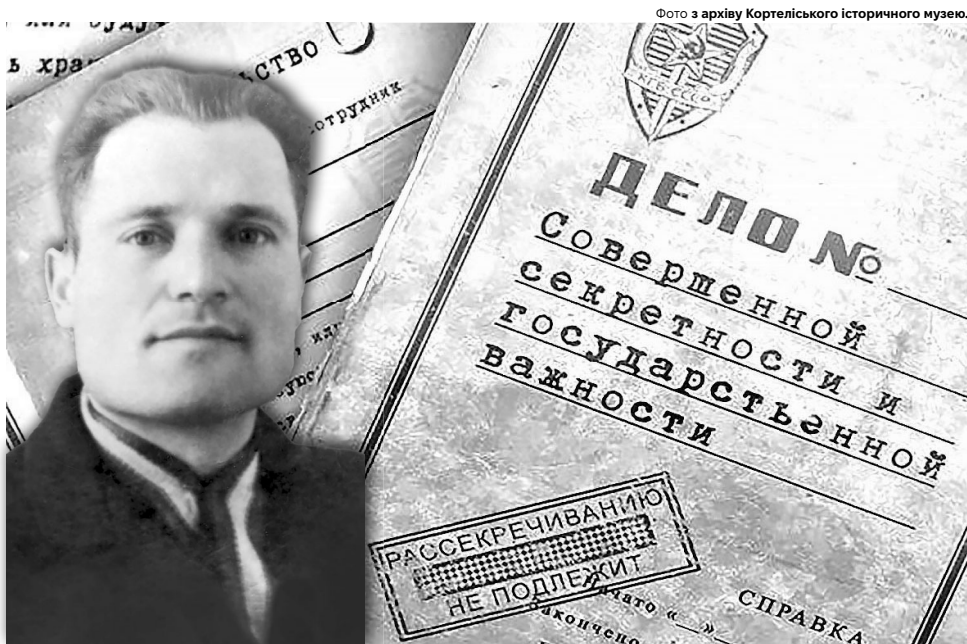
Секретар Кортеліської сільської управи під час окупації працював і на німців, і на червоних партизанів

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

Серед небагатьох жителів села Кортеліси, які вижили під час трагедії 23 вересня 1942 року, однією з найбільш сусперечливих є постать Івана Сахарчука, який працював секретарем сільської управи. На цю посаду кортелісці обрали його на загальних зборах у липні 1941-го, як і старосту села – Андріяна Поліводу. Іван мав добру освіту – сім класів польської школи і належав до заможної, працюючої сім'ї. Його батько – Анатолій Тимофійович – кілька років був на заробітках в Америці, а після повернення додому купив чималий шмат землі та став найбагатшим господарем у Кортелісах. Лише великої рогатої худоби сім'я тримала майже 15 голів.

Зрозуміло, що, працюючи на посаді секретаря сільуправи, Іван виконував розпорядження окупаційної влади. Але водночас активно допомагав кортеліським партизанам. Його сім'я уціліла, як і родини інших колаборантів. Після вигнання німецьких окупантів улітку 1944-го, Сахарчуку видали довідки та характеристики від Кортеліської сільської ради та командири загону імені Щорса – Івана Радька про те, що він дійсно надавав активну допомогу радянським партизанам та виконував їх доручення. І навіть отримав нагороду – медаль «За перемогу над Німеччиною». Деякий час працює у Млинівській школі вчителем, але вже в 1946 році звільнений нібито за те, що не мав спеціальної освіти.

Одночасно сім'ю Сахарчуків починають переслідувати окремі представники місцевої влади. Як згадували односельці, спочатку голова сільської ради Андрій

Іван Сахарчук – «боєць невидимого фронту».

Ліхван сильно побив брата Івана Сахарчука – Василя, за що отримав умовний термін, а потім почав гнобити і його. Разом зі своїм заступником – Дмитром Козаком – вони дорікали Івану, що він – куркуль та колишній секретар сільської управи. Накладали на нього великі сільськогосподарські податки та вимагали горілку.

Зрештою Іван покинув Кортеліси і разом із батьками та сестрою Оксаною поселився у сусідньому білоруському селі Борки, яке входило до Малоритського району. Влітку 1948-го одружився з молодою дівчиною Прузиною із сусіднього хутора та жив у неї.

Тим часом чекісти вже почали збирати інформацію про його співпрацю з окупантами. Співробітники Ратнівського відділу МГБ приїхали в Борки, щоб його арештувати, але не застали вдома. Після цього Іван разом із батьком зробили невеликий схрон між стіною будинку і піччю. Іван весь час знаходився у хаті, а коли хтось приходив, то залазив у криївку. Так він переховувався більше трьох років.

Але органи держбезпеки не дрімали. 5 жовтня 1951 року вони зробили несподіваний обшук у будинку Сахарчуків. Іван у цей момент перебував за схрону на горіщі, де і був

затриманий. У землі знайшли також закопані сім літрів самогону, який він варив на весіллі сестри. Наступного дня малоритські міліціонери склали акт про те, що вони знищили виявлений самогон шляхом виливання на землю. Хоча повірити в це досить важко.

Відразу після арешту Сахарчук розповів слідчим про свою «злочинну діяльність у період німецької окупації». Зокрема, він за завданням старости взяв на облік всю велику рогату худобу, птицю та свиней, які належали жителям Кортеліс та навколишніх хуторів. Ця інформація була передана у районну управу і відповідно до неї накладався сільськогосподарський податок. Також реєстрував осіб, які втекли з німецького полону і залишилися тут жити, та передавав цю інформацію коменданту поліції Миколі Зенюку. Випишував повідомлення селянам про здачу худоби для німецької армії, а також виконував інші доручення сільського старости. Звинувачення в тому, що він брав участь у відправці людей на каторжні роботи в Німеччину, Іван заперечував і говорив, що за це відповідав староста. Важливими є також свідчення Сахарчука про розстріл односельців:

«У 1942 році, у вересні місяці, числа не пам'ятаю, в с. Кортеліси приїхали полі-

цейські райполіції, комендант поліції Зенюк Микола і з ними велика кількість німецьких солдатів. Усіх жителів с. Кортеліси зігнали на одну площу, яка знаходилась біля церкви, після чого один німецький перекладач почав за списком викликати актив німецької влади...

Потім нам німецький перекладач сказав, щоб ми забрали свої сім'ї і нас всіх відвели в один будинок, а решту жителів під конвоем завели в приміщення школи, звідти по кілька людей виводили на вулицю в різні місця і

Іван Сахарчук до мого партизанського загону ніколи не входив, але він мав з нами зв'язок і надавав деяку допомогу.

розстрілювали. В цей день було розстріляно близько 1000 людей. Після розстрілу в цей же день німці вищеперерахованому німецькому активу видали пов'язки білого кольору з фашистським знаком, в тому числі і мені та сказали, щоб ми забирали свої сім'ї і виїхали на проживання в м. Ратне».

Названа Сахарчуком чисельність жертв Кортеліської трагедії виглядає цілком правдоподібно, якщо врахувати, що, за даними Волинського обл-

виконкому, в Кортелісах у 1940 році було 193 двори і проживало 1011 жителів. Цифру 2875 загиблих придумала і написала в своїй довідці Кортеліська сільська рада в 1974 році.

Щоб довести вину Івана Сахарчука, слідчі МГБ допитали чимало свідків. Андрій Ліхван – відомий партизан, а пізніше – голова Кортеліської сільської ради заявив:

«У 1942 році я особисто бачив, як Сахарчук І. А. відібрану худобу у населення, переважно в євреїв, гнав по селу Кортеліси, а потім цю худобу відправляв для німців в м. Ратне. Таким чином, за час його роботи на посаді секретаря, з 1941 по 1942 рік було відібрано біля 300 голів рогатої худоби».

Ці звинувачення доповнив Дмитро Козак:

«Приблизно в середині грудня 1941 року я був викликаний в приміщення сільуправи. Сахарчук покликав мене до столу і вручив мені повідомлення про здачу особистої корови для харчування німецької армії. В цьому повідомленні були наступні вислови: «Громадянин Козак Д.С. Ви зобов'язані здати свою корову для харчування німецької армії, у випадку ухилення від здачі ви будете покарані смертною карою. Повідомлення було підписане старостою і секретарем сільської управи».

Цікаві факти пригадав один із перших партизанів Артем Прокопчук:

«У період німецької окупації Сахарчук Іван, як секретар сільуправи, особисто випишував повістки на відправку жителів с. Кортеліси в Німеччину на роботу. Мені і моїй жінці – Прокопчук Домні – посильний у

мене були останніми, то я пішов до старости Поліводи і попросив їх залишити мені. Полівода забрав назад у мене повістку і відмінив здачу цих речей».

Партизан Василь Ліхван пригадав, як він супроводжував спочатку комісара Карпука, а пізніше – командира загону Івана Радька на таємні зустрічі з Сахарчуком. Свідчення Радька:

«Іван Сахарчук до мого партизанського загону ніколи не входив, але він мав з нами зв'язок і надавав деяку допомогу. Сахарчук у період дії нашого загону в районі с. Кортеліси, за моїм завданням, повідомляв періодично дані про чисельний склад німецьких військ і поліції в м. Ратне».

Частина цих зустрічей відбувалися в хаті Параски Ліхван, яка пригадала, що Сахарчук приносив командирів продукти в корзинах.

Слідчі обласного управління МГБ – старший лейтенант Плаксюк та майор Петров – на підставі зібраних матеріалів підготували постанову:

«На допитах у жовтні 1951 року в Ратнівському РВ МГБ Сахарчук винний себе визнав. В ході подальшого слідства Сахарчук від своїх показів відмовився і визнав себе винним тільки в тому, що він з липня 1941 року до осені 1942 року служив секретарем сільуправи с. Кортеліси і збирав від громадян гроші для німців. У питанні зв'язку Сахарчука з радянськими партизанами слідством встановлено, що він дійсно в період Великої Вітчизняної війни підтримував зв'язок з радянськими партизанами і надавав їм допомогу, що підтверджується показами свідків... Подальше слідство по справі № 5988 припинити і звинуваченого Сахарчука Івана Анатолійовича з-під арешту звільнити. Цінні речі і особисті документи повернути».

Ця постанова була погоджена начальником слідчого відділу управління МГБ Волинської області підполковником Кабановим та затверджена начальником управління полковником Сидоровим 31 грудня 1951-го.

Таким чином Іван Сахарчук був повністю виправданий і незабаром призначений директором Млинівської школи. Здавалося, що життя починає налагоджуватися, але через кілька місяців його жорстоко побив один із місцевих міліціонерів і він помер у віці 31 рік. ■

П.П. БУРМАКА Н.П.
26 квітня; 3, 10 травня.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ЕФЕКТИВНА РЕКЛАМА
066 824 71 60

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.
Тел.: 0662945953, 0978154505.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ
Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індички "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підросли.
Комбікорм для всіх видів птиці та тварин.
Діє безкоштовна доставка.
Тел.: 067-362-95-32, 066-408-77-76 (Люда); 096-832-20-58, 099-627-88-55 (Світлана); 067-634-83-34, 050-488-77-71 (Наташа); 067-119-53-13 (Віка).

■ Отакої! «Де взяла права? Купила в інтернеті!»

Ознаки підробки виявили волинські патрульні в селі Сільце Горохівської територіальної громади Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Там близько 17.00 години правоохоронці зупинили легковик, за кермом якого була 25-річна жителька Львівщини.

Під час перевірки документів поліцейські запідозрили не-

ладне з посвідченням водія і не помилилися. Жінка зізналася, що право на водіння вона купила минулоріч у соціальних мережах за 14 300 гривень.

Вирішується питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 3 ст. 358 КК України (карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (один мінімум – 17 гривень) або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років).

Футбол

Фотоколлаж: blik.ua.

«Якщо ви побачите в Україні Тимощука, то знайте – нас почали окупувати зсередини. Сподіваюся, цього ніколи не станеться», – каже Надія Навроцька.

«В інтернаті київського «Динамо» Тимощука били і забирали їжу»

Про це заявила колишня дружина зрадника України Анатолія Тимощука – Надія Навроцька – в інтерв'ю журналісту BLIK.ua Андрію Пісуну

Петро ПАС

Зараз Надія Навроцька живе у Німеччині й опікується вихованням двох донечок. Але сім'я і досі потерпає від Анатолія Тимощука, який постійно судиться, щоб не платити дітям аліменти. Сам Тимошук живе в Росії і працює в тренерському штабі «Зеніта», де раніше грав. Після початку повномасштабного вторгнення колишній капітан збірної України не сказав жодного слова про війну і Українська асоціація футболу позбавила його всіх титулів та нагород. Зокрема, під час інтерв'ю Надія Навроцька розповіла, чому півзахисник ніколи не перейшов би в київське «Динамо».

«Не знаю, чи була в нього перед переходом у «Шахтар» пропозиція від «Динамо», але Тоді туди точно не перейшов би. У нього є дитяча травма. У дитинстві він був у інтернаті «Динамо». Разом із футболістами там жили боксери, які над ним знущалися, били і забирали їжу. Коротше, «булили» його. Через це в нього залишилася образа на «Динамо».

Також під час розмови вона згадала цікаву історію про колишніх бразильських легіонерів донецького «Шахтаря» – Матузалема, Брандао і Жадсона. Пані Навроцька зазначила, що ріелтори боялися здавати квартири бразильським гравцям.

«Якось мені розповідали, що вони зняли в оренду шикарні апартаменти у центрі Донецька і розпалили багаття прямо на паркеті посеред холу. Вирішили шашлик приготувати. Що казати, якщо Брено в «Баварії» також спалив будинок, добре, що

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 25 туру: «Ворскла» – «Олександрія» – 1:3, «Динамо» – «Оболонь» – 0:3, «Карпати» – «Рух Львів» – 3:1, «Лівий берег» – «Полісся» – 1:1, «Шахтар» – «Колос» – 2:4; «Кривбас» – «Зоря» – 3:0, «Інгuleць» – «ЛНЗ Черкаси» – 0:0, «Верес» – «Чорноморець» – 2:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ НА РАНОК 23 КВІТНЯ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Динамо» (Київ)	25	19	6	0	53:15	63
2.	«Олександрія» (Олександрія)	25	17	6	2	39:18	57
3.	«Шахтар» (Донецьк)	25	16	5	4	59:22	53
4.	«Полісся» (Житомир)	25	11	9	5	34:24	42
5.	«Карпати» (Львів)	25	11	6	8	33:26	39
6.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	24	11	5	8	28:24	38
7.	«Верес» (Рівне)	25	9	8	8	31:33	35
8.	«Зоря» (Луганськ)	24	10	2	12	28:34	32
9.	«Рух Львів» (Львів)	25	7	9	9	25:24	30
10.	«Колос» (Ковалівка)	25	6	9	10	22:22	27
11.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	25	7	5	13	23:35	26
12.	«Оболонь» (Київ)	25	6	6	13	14:40	24
13.	«Лівий берег» (Київ)	24	6	5	13	13:27	23
14.	«Ворскла» (Полтава)	25	5	6	14	19:35	21
15.	«Чорноморець» (Одеса)	25	5	3	17	16:38	18
16.	«Інгuleць» (Петрове)	24	3	8	13	16:36	17

У гонці бомбардирів лідирує 23-літній форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 15 голів (2 – з пенальті).

Кухонні секрети

Як швидко замаринувати шашлик зі свинини

Попри загальне упередження, м'ясо на шашлик зовсім не обов'язково маринувати всю ніч! І навіть більше: надто тривале маринування може зіпсувати страву. Тому, за умов дотримання кількох важливих правил, шашлик можна починати смажити вже за 30 – 60 хв після занурення в маринад, і вийде він надзвичайно ароматним та соковитим!

Анастасія ВОЙЧУК, klopotenko.com

- сіль та чорний перець до смаку;
- 4 – 5 горошин дукмяного перцю;
- 2 – 3 лаврових листки;
- 2 – 3 цибулини, нарізані півкільцями;
- 2 – 3 ст. л. соняшникової олії;
- 200 – 250 мл

томатного соку (щоб рівномірно покрити м'ясо).

Просто наріжте свинину шматочками однакового розміру (промивати магазинне м'ясо немає потреби), посоліть та поперчіть. Горошки перцю при цьому ідеально

Фото – klopotenko.com.

Переконані: шашлики розметуть миттєво!

розмолоти в кам'яній ступці.

Нарізану півкільцями цибулю ретельно розмішуйте руками, щоб вона пустила сік.

Додайте до м'яса

спеції та цибулю разом із соком, натріть його олією та томатним соком, перемішайте і залиште маринуватися на 30 – 60 хв. ■

Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

9	2	1		4		7
8		3	5			9
			7	5		3
	4		2			
5				4	7	1
		7	5			
6			9	3	2	
	1	4	2			6
	2		6		3	

Відповіді на судoku за 16 квітня.

1	6	5	8	4	7	9	2	3
7	8	9	3	1	2	5	4	6
4	3	2	5	9	6	1	7	8
2	9	7	4	6	3	8	5	1
5	1	8	7	2	9	3	6	4
3	4	6	1	5	8	2	9	7
9	7	3	2	8	4	6	1	5
8	2	1	6	7	5	4	3	9
6	5	4	9	3	1	7	8	2

Усміхніться!

Якщо вас намагаються втягнути в безпрограшну лотерею, це означає, що без програшу ви не підете.

Захворів чоловік, відправила його в поліклініку. Повернувся тільки в другій половині дня. Питаю:

– Що, так багато було хворих?
– Та я один був хворий... Всі інші: «Тільки спитати».

– Лікарю, ви пам'ятаєте, що порекомендували мені

від депресії?

– Так, звичайно, – завести коханця!
– О, то тепер самі пояснить моему чоловіку, що я лікуюсь...

Поїхав забираючи кума з гостей, тепер чекаємо, хто нас забере двох.

Щоб дружина не тринькала гроші, чоловік купив їй книгу «Як економити». Тепер він не курить, не п'є і

ходить на роботу пішки.

– Я сьогодні не виспався...
– А причина?
– Причина теж не виспалась...

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Усміхніться!

Фото: фейсбук-сторінка «Життя, яке воно є».

Чого не купиш, щоб «відмолити» свої «грішки»...

«Збирай речі – й шуруй...»

Переписка чоловіка й дружини

Іван МАКОГІН, «Життя, яке воно є»

– Доброго дня, Богдане. Змушена повідомити тобі, що ти – скотиняка й егоїст. Як ти міг?! І де тебе носило вчора ввечері?! З повагою – Оксана.
P.S. Купи хліба: білого і чорного.

– Шановна Оксано! Та ти з глузду з'їхала?! Я з хлопцями сидів у барі.

3 найкращими побажаннями – Богдан.
P.S. Не зможу.

– Доброго дня, Богдане. Ти – хам. Марійка з бухгалтерії все бачила. Ти – нікчема, я тебе більше не кохаю. З повагою – Оксана.
P.S. Чому не зможеш?

– Шановна Оксано! Вибач, Пупсику. Але твоя Марійка – сліпа, як моя прабаба в 96. Сидів із хлопцями, клянуся своїм мотоциклом. Більше не буду. З найкращими побажаннями – Богдан.
P.S. А чого я завжди крайній?

– Доброго дня, Богдане. Може, Марійка й короткозора, але не настільки, щоб не побачити в твоїх «хлопців» – бюст 4-го розміру і чобітки Baldinini за 40 тисяч.

До речі, я так і не дочекалася подарунка на 8 Березня. Брехун.
3 повагою – Оксана.
P.S. Збирай речі – й шуруй.

– Шановна Оксано! Зайчику, навіщо ж так одразу? Марійка трохи переплутала. По-перше, в Наталки третій розмір, по-друге – вона страшна, і вона – моя секретарка, по-третє – де купити твої ті Baldinini? З найкращими побажаннями – Богдан.
P.S. Куплю хлібчик і тортик. Я тебе кохаю.

– Доброго дня, Богдане. ТРЦ «Глобус», другий поверх, біля ескалатора. І скажи своїй секретарці, що наступного разу я плюну їй прямо в декольте. У той третій розмір! З повагою – Оксана.
P.S. І цукерочок захопи. ■

НЕДІЛЯ, 27 КВІТНЯ

1+1

6.30 Мольфар **10.00**
Одруження наосліп
11.30 Т/с "Скрізь тільки
ти" **15.35** Т/с "Наречена
зі Стамбула" **23.30**
Говорить Україна **1.00** Т/с
"Щоденники Темного"
2.10 Т/с "Хостел" **4.30**
Сімейні мелодрами **5.30**
Телемагазин

■ Невигадана історія

«Скільки разів після цього дочка просила прощення у покійної матері. І – благословення...»

Материн заповіт

Колектив, у якому працювала Діна, збирався на прощу. Їй не дуже хотілося мандрувати до святого місця, але на роботі діяло негласне правило: ініціативи шефа не обговорюються і не ігноруються. А в неї «горить» бухгалтерія у невеличкій фірмі, де підробляла

Ольга ЧОРНА

Грошей Діні не вистачало відтоді, коли пішов із сім'ї чоловік. На той час Дімі, синові, було три роки. Зараз – тринадцятий. Росте як на дріжджах. За літо взуття та одяганки стали малі. А ціни... От і мудреє Діна над родинною бухгалтерією, щоб на все вистачило.

...Коли Степан, чоловік, дізнався, що народиться син, сказав: «Назвемо Дімою. Діна і Діма. Правда, гарно?».

Степан любив малого. Вони були щасливі. А потім чоловік випадково зустрів своє перше шкільне кохання. Воно працювало на закордонних заробітках. Мало гарний вигляд. Було розлучене. Без дітей.

Колишнє кохання поклало на Степана око. За прощення на горнятку кави переросло у романтичні зустрічі. Все так закрутилося... Діна і Дімка програли кохання. Чоловік заявив, що залишає родину. А оскільки Діна була в невістках, довелося зібрати свої речі, взяти сина і повернутися у двокімнатну материну квартиру.

– Якось проживемо, – підбадьорювала матір. – З Богою помічю...

– Не хочу жити «якось»! – зривалася на крик донька.

...Діна майже не пам'ятає свого батька. Працював на будові. Травмувався. Тоді ї житло дали. До цього сім'я мешкала в гуртожитку. Батько довго не протягнув. Ніна залишилася вдовою. Було сутужно. Також працювала на будові. Допомогала робити ремонти «на боці», аби перепавав якийсь гріш.

Їхня сусідка, тітка Анастолія, була заможною і гоноровою. Жила з чоловіком і єдиною донькою у трикімнатній квартирі. З сусідами

майже не спілкувалася. У неї та благовірного – посади, статус. Що їй до простих людей? Лише до Діни в Анатолії чомусь лежала душа. Тому дівчині перепадали речі, з яких виростала її донька – Світлана була старшою за Діну. Ніна була вдячна Анатолії. Раділа «обновкам» Діна. А потім, коли Світлана відверто насміялася над її бідністю, все це тихо зненавиділа. У Світлани гонору було ще більше, ніж у її матері. Її зневаги до тих, хто не мав статків і статусів.

А Діна в усьому звинувачувала матір. Робота – не престижна. В хаті – простенькі меблі. Ходить у сідках.

– Треба було мене не народжувати! – дорікала за першої-ліпшої нагоди.

...І ось знову повернулася до матері. Благо, що сусіди перебралися у власний дім. А то Світлана знову насміялася б над її невдачею.

Діна злостилась у весь світ. І – на матір.

Ніна мовчки зітхала. Немов відчувала: недовго залишилося на цій землі.

Під час чергової перепалки Діна мовила матері:

– Батьки залишають своїм дітям заповіт. А ти? Квартури, яку отримав батько? Якби не той випадок на будові, певно, досі в гуртожитку жила б. Ну чому комусь дістається все, а мені – нічого?!

– Я також залишаю тобі заповіт, доню. Свою любов, молитви і благословення.

– І що я з цим буду робити? На хліб намащу?..

Ніна цілу ніч молилася, розмовляла з Господом. Просила прощення за холодне доньчине серце. А ще просила Всевишнього опікуватися Діною. Бо більше нікому. Над ранок Нінина душа відлетіла у засвіти...

Діна крутилася як могла. Навіть згадувала сусідку Анатолію, яка віддавала їй Світланіні речі. Жаль, тепер нема таких сусідів, які могли б їй підсобити. Якби не «секонд-хенд»...

...На прощі зібралось чимало люду. Хтось щиро

магають дітям, щось залишають. Мені ж нічого. І чоловік знайшов іншу.

– Але ж вам також залишили заповіт.

– Хто? Який?

– Ваша матір. Проте ви його досі не знайшли, не усвідомили, не повірили.

Діна давно забула материні слова. Згадка її розізлила. Хотіла відповісти незнайомій жінці щось в'дливне, але тієї вже не було.

Дорогою додому думала про зустріч із незнайомкою, про сказане нею. І водночас переконувала себе: воно не має жодного значення. Але серце запитувало: звідки ця жінка знає, що сказала перед смертю мати?

Діна нипала по хаті. Робота не йшла до рук.

– Щось шукаєш, мамо? – запитав син.

– Бабусин заповіт.

Дімка здвигнув плечима.

...Діну викликав шеф. Хвилювалася: невже щось напартачила у звіті?

– Ви знаєте, Діно Іванівно, що наша головний бухгалтер іде у декретну відпустку. Хто б подумав, така пізня дитина. Але я не про це. Будете виконувати її обов'язки. Зарплату матимете вищу. Ну й відповідальності більше. Але ви – хороший працівник. Упораєтесь. Якщо все буде гаразд – премію отримаєте.

А згодом у її житті з'явився Олесь. Охоронець з їхньої установи. Вдівець. Трошки молодший за Діну. Вона йому подобалася. Але не зважувався освідчитися. І ось нарешті покликана Діну заміж. Називав Дімку сином. Пропонував переселитися у його нове помешкання. І мріяв, що Діна народить йому донечку. Діану. Маленьку принцеску.

...Їхній колектив знову збирався на прощу. Це стало традицією. Цього разу Діна не вагалася, їхати чи ні. Їй хотілося знову зустріти цю незнайому жінку. Подякувати, що допомогла знайти і зрозуміти материн заповіт. Скільки разів після цього дочка просила прощення у покійної матері. І – благословення...

На прощі шукала між сотнями людей незнайомку. Ось, наче промайнула схожа постать. Ні, не вона. А може, ця жінка... Ні...

У церкві зупинилася перед маленьким образом Діви Марії. Мабуть, його приніс сюди хтось із прочан. Очі... Незнайомка мала такий же добрий, теплий погляд, як у Богородиці.

– Хтозна, чиїми устами до нас промовляє Господь, – почувла шепіт позаду себе.

Цей голос... Він належить тій жінці. Шалено забилося серце. Шукала слова, які має сказати. Обернулася. Жінка у скромному одязі, такому, в якому Діна побачила її вперше, вже стояла на порозі храму. Кинулася за нею.

У той час до церкви підійшла велика група паломників. Незнайомка загубилася серед десятків людських душ. А може, пішла рятувати котрись із них... ■

Вони були щасливі. А потім чоловік випадково зустрів своє перше шкільне кохання.

– Ти так і не доробилася до нового дивана, – «пиляла» Ніну. – Як на цьому старому нещасті спати? А «стінка»?.. Їй місце у музеї, а не у квартирі. Чому в людей все нормально, а в мене?..

– Не гніви Бога, дитино. В людей буває ще гірше. Головне – здоров'я. А все решта додається.

– Ага! Дітям батьки «все решта» додають. А що ти можеш?

Ніна плакала. Від образи і душевного болю, якого завдавала донька. Розраду знаходила у молитвах. Почала часто ходити до церкви. Лише там ставало легше на серці.

...Степан спершу платив на дитину такі-сякі аліменти. А потім разом зі своїм уже законним коханням подався у світ...

...Коли Ніна почала хворіти, стало ще сутужніше. Лікарні, медикаменти...

– Ти навіть занедужала невчасно, – дорікнула Діна матері. – Степан зник. А мене вже й підробітки не рятують.

молився, хтось почувався туристом. Діні не терпілося, аби все це швидше закінчилося. На неї чекала бухгалтерія. Присіла на лавку. Глянула на годинник.

– Слава Ісусу Христу, – почувла.

Біля неї присіла жінка середнього віку. Скромно одягнена. Її голос нагадував материн. Тихий, лагідний...

– Не поспішайте, – мовила. – Тут так спокійно.

Навіть коли багато людей, все одно відчувається умиротвореність. Без поспіху і суєти. І думки інші.

– У мене думка одна, – відмахнулася Діна.

Незнайомка усміхнулася.

– Людям завжди чогось не вистачає. Бідним – багатства. А багаті мають клопіт, як уберегти статки. А життя тече, ця маленька річечка, що біля храму. Правда, вода у ній благодатна. Люди ж своє життя отруюють злістю, жадобою. От, у вас...

– А що в мене? – перебила Діна незнайомку. – Ні долі, ні статків. Батьки допо-

70% українців вважають найбільш святом року Різдво Христове, на другому місці – Пасха (68%). На третьому – День Незалежності (64%).

53 українці задекларували доходи, що перевищують 100 млн грн, на загальну суму 16 млрд гривень.

Місто Ковель поповнилося цінним екземпляром рідкісної рослини – дєрева Гінкго Білоба. Саджанець місту подарував небайдужий ковельчанин Петро Петрович Лаврисюк, за що йому висловила подяку директор КП «Ковельські парки» Віра Федосюк.

Неймовірні історії кохання – за цим QR-кодом:

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 28 КВІТНЯ – 4 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цей тиждень – вдалий час для нових починань і прояву ініціативи. У фінансових справах варто бути уважнішими – не підписуйте нічого, що викликає сумнів. В особистому – буде гармонія, але не забувайте про щирість. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Можливі важливі розмови, які змінять ваше бачення ситуації. Слухайте інтуїцію – вона не підведе. У роботі вас чекає шанс здобути визнання або похвалу. У стосунках – гарний момент для романтики або приємного сюрпризу. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – четвер.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень обіцяє бути динамічним: зустрічі, новини, листування. Проте не розпоршуйтесь, а краще зосередьтеся на одній важливій справі. Також можливе відновлення старого зв'язку або якесь спонтанне знайомство. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – п'ятниця.*

РАК (22.06 – 22.07)

Зірки радять вам приділити увагу емоційному стану. Можлива втома або апатія, тому дайте собі право на відпочинок. У роботі все буде стабільно та без поспіху. Особисте життя порадує теплими розмовами й підтримкою. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваша енергія цього тижня притягує увагу – скористайтеся цим! На роботі справи підуть вгору, а в стосунках на вас чекає нова пристрасть і драйв. Проте пам'ятайте, що головне – не перегинати із самолюбством. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – п'ятниця.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

У вас з'явиться потреба в структурі й порядку – особливо в фінансах. Хороший тиждень для планування бюджету, прибирання або завершення справ. Зірки радять у стосунках обговорити важливе, але без зайвих претензій до партнера. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Зосередьтеся на балансі між роботою і відпочинком. Можливі приємні запрошення або короткі поїздки. У стосунках вас чекатиме тепла атмосфера, але уникайте нещирості. На вихідних у вас буде вдалий час для відпочинку. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – вівторок.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Тиждень відкриває можливість вплинути на хід подій, але не намагайтеся контролювати все. У стосунках чудовий час для глибоких розмов і переосмислення. І не бійтеся показати справжні емоції, вони лише покращать ситуацію. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Час оновити перспективи. Якщо ви давно хотіли щось змінити – це ідеальний момент. У коханні вам передбачається легкість і флірт. Можливо, повернеться близька людина з-за кордону або навіть несподівано – з передової фронту. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.*

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Зосередьтеся на фінансах і практичних цілях. Це – тиждень, коли ваша праця дасть конкретний результат. В особистому житті проявляйте менше критики, натомість будьте просто щирими і додайте трішки романтики. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Можливі нові знайомства або цікаві обговорення. Цей тиждень інтелектуального зростання. У стосунках – або новий виток, або бажання віддалитися. Головна порада – слухайте серце: воно – не обманює. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Час заглибитися в себе – зірки радять побути наодинці, переосмислити події. Можлива творчість, медитація або щось, що допомагає лікувати душу. Кохання ваше – головна підтримка, тому не забувайте говорити про свої почуття прямо. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.* ■

Більше цікавого — на сайті

VOLYN.COM.UA

■ Професіонали

«Йшла на операцію, міркуючи, що біблійний вік людини – 80 років, а кожен наступний – подарунок від Творця»

Цьогоріч 7 березня в Ковельському міськрайонному територіальному медичному об'єднанні лікарі провели унікальну операцію: 83-літній жительці Горохова Ларисі Король замінили серцевий клапан без розрізу грудей, а напередодні Христового Воскресіння Лариса Іларіонівна зустріла 84-й день народження. Була Велика субота, тож господиня жваво приймала телефонні вітання і готувалася стрічати Великдень

– Уперше не пекла великодній хліб, бо ще набираюся сили після пережитого. Саме складаю кошик у церкву, а пасок мені нанесли дівчата-колеги, – розповідала. Дасть Бог, 17 вересня виповниться 61 рік, відколи Лариса Король працює в головній здравниці Горохівщини (нині КП «Горохівська багатoproфільна лікарня»), 44 роки з них вона – головна медсестра цього закладу. Як почувається нині після складного хірургічного втручання чи не найдосвідченіша працівниця галузі медицини України, а також розповідь завідувача кардіохірургічного центру Ковельського МТМО Володимира Танського про шанс українців отримати аортальний клапан коштом держави, читайте, як мовиться, з перших уст

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«НИНІШНІМ ГРОШОВИТИМ ДЕПУТАТАМ ТАКЕ Й НЕ СНИЛОСЯ...»

Пані Лариса пригадує, що спершу незначне недомагання вона відчула років 20 тому, а після перенесеного кілька років тому коронавірусу почувалася геть кепсько. Щоразу дужче допікали задишка, запаморочення, високий артеріальний тиск. Фахівці, а найперше доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри Ужгородського національного університету Микола Рішко, радили радикально лікувати багаторічну ваду серця, проте на відкриту операцію пацієнтка і не наважувалася, і не мала грошей.

– Я – дитина війни, нині переживаю другу війну на своєму віку. Пам'ятаю, як малою просила маму не плакати, коли в хаті не було хліба. Обіцяла неньці, що виросту, зароблю гроші та куплю багато смачних паляниць. Нинішнім грошовитим депутатам таке й не снилося. Схоже, їм байдуже, що люди не можуть купити вартісні ліки, оплатити операції, реабілітації! Чому ніхто ніде не запропонував мені, ветерану меди-

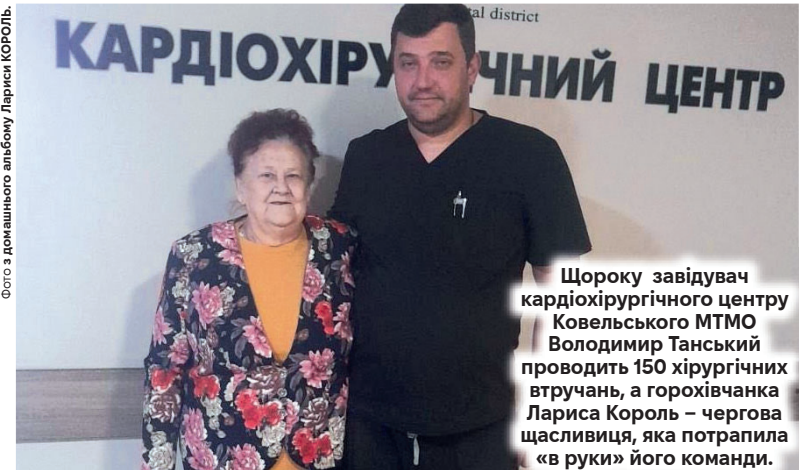

Фото з домашнього альбому Лариси КОРОЛЬ.

І цьогоріч великодній кошик пані Лариса склала і багатим, і красивим.

цини, бодай найменшу пільгу? І я така не одна. Отримати з допомогу від держави наразі щастить одиницям, – міркує моя співрозмовниця.

Про можливість прооперуватися завдяки державній програмі, що фінансує TAVI (транскатетерна імплантація аортального клапана), і про те, що такі операції віднедавна успішно практикують на Волині та в Ковелі зокрема, землячці розповів горохівчанин Ігор Дуда. Отож 10 грудня минулого року пані Лариса, пройшовши скрупульозне обстеження, була госпіталізована в Ковельське МТМО із діагнозом «критичний аортальний стеноз».

«ХІБА МИ РОБИЛИ ЦЮ ОПЕРАЦІЮ, ЩОБ ЛАРИСА ІЛАРІОНІВНА СИДІЛА ВДОМА?!»

За словами завідувача кардіохірургічного центру Ковельського МТМО, лікаря-хірурга вищої категорії Володимира Танського, операція горохівчанки Лариси Король для його команди не була надскладною в порівнянні, скажімо, з трансплантацією серця. Її головна мета – через стегонову артерію ввести до серця спеціальний клапан. Така заміна

17 вересня виповниться 61 рік, відколи Лариса Король працює в КП «Горохівська багатoproфільна лікарня», 44 роки з них вона – головна медсестра цього закладу.

без розрізу грудини розрахована переважно на людей старшого віку, бо зменшує ризик ускладнень. Щоправда, обіцяний безкоштовний імплантат Ларисі Іларіонівні довелося чекати майже три місяці, проте пан Танський каже, що попри неабияке хвилювання пацієнтки, все пройшло успішно.

– Ця жінка живе роботою, тож пора вже за неї братися! Їй потрібно багато рухатися! Стрес? Всі ми кожен день проживаємо з ним через війну. Хіба ми робили цю операцію, щоб Лариса Іларіонівна сиділа вдома?! – каже Володимир Георгійович.

У лікаря дізнаюся, що цьогоріч Міністерство охорони здоров'я України, згідно з державною програмою, закупило для всіх областей України 100 аортальних клапанів. Себто, на кожен регіон України їх припадає приблизно три-чотири. Отож, радіє професіонал, ще 100 людей, для яких ціна пристрою для імплантації є неопосильною, будуть врятовані. До слова, вартість одного імплантата складає 30 000 євро. Для порівняння іменитий кардіохірург наводить статистику: Польща купує таких 3000 у рік. Чим більша закупівля, тим нижча ціна. Отож для пацієнтів польських медичних закладів вона становить приблизно 23000 євро. Перевіз клапанів з-за кордону заборонений. Для пересічних українців і ця сума, звісно, є захмарною. Багатіші та ті, хто стягується на неї, ідуть оперуватися за кордон або в столичні клініки.

«...ЩО ЗАСЛУЖИЛА В БОГА, ТЕ Й МАТИМУ»

– Попри війну медицина в Україні розвивається. В нашій лікарні ми маємо сучасну апаратуру й готові виконувати надскладні хірургічні втручання, – радує Володимир Танський майбутніх пацієнтів закладу впевненістю в професіоналізмі

2025	КВІТЕНЬ
Валентин, Інокентій, Єлизавета, Леонтій, Лука, Микола, Олексій, Овсій, Сава.	
24	Четвер День дівчат у галузі інформаційно-комунікаційних технологій.
☀️ схід – 04:47, захід – 16:01. Спадаючий півмісяць. 26-й день. ☀️ схід – 06:06, захід – 20:28. Тривалість дня – 14:22, тривалість ночі – 09:38.	
25	П'ятниця Міжнародний день ДНК. Всесвітній день боротьби проти малярії.
☀️ схід – 05:00, захід – 17:28. Спадаючий півмісяць. 27-й день. ☀️ схід – 06:04, захід – 20:30. Тривалість дня – 14:26, тривалість ночі – 09:34.	
Андрій, Анатолій, Василь, Іван, Степан, Глафіра, Нестір, Оникій.	
26	Субота День пам'яті жертв Чорнобильської катастрофи. Міжнародний день інтелектуальної власності.
☀️ схід – 05:14, захід – 18:58. Спадаючий півмісяць. 28-й день. ☀️ схід – 06:02, захід – 20:31. Тривалість дня – 14:29, тривалість ночі – 09:31.	
Георгій, Іван, Егор, Семен, Степан, Стефан, Серафим, Симеон, Юрій.	
27	Неділя День дизайнера. Антипасха. Неділя Божого Милосердя.
☀️ схід – 05:30, захід – 20:32. Молодий Місяць. 29-й день. ☀️ схід – 06:00, захід – 20:33. Тривалість дня – 14:33, тривалість ночі – 09:27.	
28	Понеділок Вітальї, Кирило, Максим, Зенон, Куріак, Овсій. Всесвітній день охорони праці.
☀️ схід – 05:49, захід – 22:08. Зростаючий півмісяць. 0-й день. ☀️ схід – 05:58, захід – 20:35. Тривалість дня – 14:37, тривалість ночі – 09:23.	
Артем, Арсен, Богдан, Василь, Іван, Демид, Діодор, Родіон, Филімон.	
29	Вівторок Міжнародний день танцю. Всеукраїнський день футболу. День пам'яті жертв застосування хімічної зброї. Радонія (Проводи).
☀️ схід – 06:16, захід – 23:41. Зростаючий півмісяць. 1-й день. ☀️ схід – 05:56, захід – 20:36. Тривалість дня – 14:40, тривалість ночі – 09:20.	
Василь, Гнат, Максим, Микита, Яків, Єремія, Донат, Климент, Охрім, Ярема.	
30	Середа День прикордонника. Міжнародний день джазу.
☀️ схід – 06:54, захід – ---:--; Зростаючий півмісяць. 2-й день. ☀️ схід – 05:54, захід – 20:38. Тривалість дня – 14:44, тривалість ночі – 09:16.	

колег. І не лукавить: проблемою для хворих залишається ціна пінтання.

«Золоті руки, розум і серця у тих лікарів», – каже Лариса Король про медиків-ковельчан, завдяки яким нині почувається значно краще. Через газету «Волинь» вона адресує вдячність колективу Ковельського МТМО, зокрема генеральному директору цього медичного об'єднання Валентинові Вітру, завідувачу кардіохірургічного центру Володимирові Танському, лікарів-кардіологів Василю Шимону, лікарю-хірургу Тарасові Окуню, словом – усій команді із 10 фахівців, котра протягом двох годин провела чергову унікальну операцію. Про її складність засвідчило прокторство (контроль) шанованого світом кардіохірурга, інноватора української хірургії, завідувача відділення мініінвазивної кардіохірургії та транскатетерних процедур у Клініці для дорослих Центру дитячої кардіології та кардіохірургії Гліба Ємця.

Головна медсестра Горохівщини з висоти свого професій-

ного досвіду назвала взірцевою працю і людяність медсестер. Сама ж бо вона свого часу отримала запрошення на роботу у Варшаву. Пригадує, ні за чим не жалкуючи: «Не пустив тоді чоловік «за границю», тому моя кар'єра почалася з посади дільничної медсестри. Тоді не було телефонів, мобілок, а вспіти до хворого ми мали завжди вчасно».

...Попри ще відчутний період відновлення, жінка розповідає про свої будні з нажитою мудрістю та завше притаманним їй почуттям гумору:

– Йшла на операцію, міркуючи, що біблійний вік людини – 80 років, а кожен наступний – подарунок від Творця, тож що заробила в Бога, те й матиму. Як дійшла до пам'яті після операційного столу, то ладна була світ обійняти, що все вже скінчилося. А як не усміхнутися, коли у день народження ніхто не сказав мені їхати на курорт, а йти на роботу! І навіть якщо хтось мовив ці слова не від щирого серця, я всім сердечно бажаю доброго здоров'я та дякую за підтримку! ■

VOILYNЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Спенанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини	ЗУБ Олена Олегівна
ХВАС Любов Володимирівна	

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетним. Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 9066.

Загальний тижневий тираж: 9196.

Замовлення № 520.

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії ІЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».